

முன்னுள் உறுப்பினர்கள் திரு. எம். சடையன், திருமதி  
வி. லெட்சுமி அம்மாள், திரு. டி. எஸ். அருணாசலம்  
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1973 பிப்ரவரி 3]

இப்பேரவையின் சார்பில் இரங்கலையும், ஆழ்ந்த வருத்தத்  
தையும் அன்றாடம் இழந்துவிட்ட குடும்பத்தினர்களுக்கு நான்  
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மறைந்தவர்களுக்கு மரியாதை அளிக்கும் வகையில் மாண்பு  
மிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எழுந்து ஒரு நிமிடம் மவுனமாக  
நிற்கும்படி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எழுந்து ஒரு நிமிடம்  
மவுனமாக நின்றனர்.

2. இரங்கல் தீர்மானங்கள்.

திரு. இராஜாஜி அவர்கள் மறைவு குறித்தும், உறுப்பினர்  
திரு. பி. கோபால் அவர்கள் மறைவு குறித்தும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நமது நாட்டின்  
தலைசிறந்த மூத்த தலைவர்களுள் ஒருவராய் விளங்கிய மூதறிஞர்  
இராஜாஜி அவர்கள் 25-12-1972-ம் நாளன்று மறைந்த செய்தியை  
இப்பேரவைக்கு மிகுந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்  
கிறேன். அன்றாடம் மறைவுக்கு பேரவையின் இரங்கலையும்  
வருத்தத்தையும் தெரிவிக்கும் இரங்கல் தீர்மானத்தைப் பேரவை  
முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள்.

மேலும், கோயம்புத்தூர் மேற்குத் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்  
தெடுக்கப்பட்டு, 1971-ம் ஆண்டு முதல் இப்பேரவையின் உறுப்பின  
ராக இருந்த திரு. பி. கோபால் அவர்கள் 28-12-72-ம் நாளன்று  
மறைந்த செய்தியை இப்பேரவைக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.  
அன்றாடம் மறைவுக்கு பேரவையின் இரங்கலைத் தெரிவிக்கும்  
தீர்மானத்தை பேரவை முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத்  
துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“இந்திய நாட்டின் தலைசிறந்த மூத்த தலைவர்களுள் ஒரு  
வராய், அரசியல் அறிஞராய், எதையும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும்  
தன்மை பெற்றவராய், சிறந்த நிர்வாகத் திறன் பெற்றவராய்  
விளங்கியவரும், இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் மகாத்மா

1973 பிப்ரவரி 3] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காந்தி அடிகளுடன் உறுதுணையாக விளங்கியவரும், இம் மாநிலத்தின் முதல் அமைச்சராக இரு முறையும், இந்திய அமைச்சராகவும், இந்தியாவின் முதல் இந்திய கவர்னர் ஜெனரலாகவும், மேற்கு வங்க ஆளுநராகவும் பல பதவிகள் வகித்து சிறந்த தொண்டாற்றியவரும், நம் எல்லோருடைய அன்பையும், நன்மதிப்பையும் பெற்றவருமான மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் 25-12-1972-ம் நாளன்று மறைவு எய்தியமை குறித்து இப்பேரவை தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும், ஆரூத் துயரத்தையும் தெரிவிப்பதோடு அன்றாது மறைவால் வருந்தும் அவரது குடும்பத்தினருக்கு தனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.”

அடுத்து, “கோயம்புத்தூர் மேற்குத் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இப்பேரவையின் தி.மு.க. கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்தவரும், இனிய பண்பும், தொண்டாற்றும் உள்ளமும், செயல்திறனும் கொண்டவருமான திரு. பி. கோபால் எம்.எல்.ஏ., அவர்கள் 28-12-1972-ம் நாளன்று மறைந்தமை குறித்து இப்பேரவை தனது ஆழ்ந்த துயரத்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது. அன்றாது மறைவால் வருந்தும் அவரது குடும்பத்தினருக்கு இப்பேரவை தனது ஆழ்ந்த பரிவையும் இரங்கலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.”

நம் நாட்டிலுள்ள எல்லோருடைய பேரன்பையும், பெருமதிப்பையும் பெற்று விளங்கிய மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் மறைவு எய்தியது குறித்து இந்த நாட்டு மக்கள் எத்துணை ஆற்றொணுத் துயரை எய்தினார்கள் என்பதை இந்த நாடு அறியும். இந்த மன்றம் நன்கு அறியும். பல்வேறு வகைப்பட்ட அறிவுத் திறன் கொண்டு திகழ்ந்தவர் இராஜாஜி அவர்கள். இன்றைய ஜனநாயகத்திற்கு ஒரு வலிமை மிகுந்த சக்தியை வழங்கிக்கொண்டு திகழ்ந்து வந்தார்கள் என்பதை எல்லோரும் நன்றாக உணர்வார்கள். இப்படி அரசியல் உலகத்திற்கே ஒரு பெரும் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்த இராஜாஜி அவர்களது மறைவு இந்தியாவுக்கே, அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழகத்திற்கு மிகுந்த வருத்தத்தை அளித்திருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் நன்கு உணர்வோம்.

பொதுவாக, எல்லோரிடத்திலும் சில சில திறன்கள்தான் இருக்கும். ஒரு சிலரிடத்தில்தான் எல்லாவகையான அறிவுத் திறன், ஆற்றல் திறன், பண்பாட்டுத் திறன் எல்லாம் அமைந்திருக்கும். அத்தகைய ஒரு சிலரிலே ஒருவராகத் திகழ்ந்து



[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 பிப்ரவரி 3]

வந்தவர் இராஜாஜி. நிறைவாற்றடி பெற்று, 94 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, எல்லோருடைய நன்மதிப்பையும், அன்பையும் பெற்று, எல்லோருடைய பாராட்டுதலையும், போற்றுதலையும் பெற்று மிகச் சிறந்து விளங்கியவர் இராஜாஜி. அவரது கருத்துக்களில் வேறுபாடு கொண்டவர்கள் பலர் உண்டு. அவரது கருத்தோடு வாதிட்டவர்கள் பலர் உண்டு. ஆனால், அவரிடத்தில் நன்மதிப்பையும், பேரன்பையும் யாரும் இழந்ததில்லை.

நாடு விடுதலை எழுச்சிப்பெற்று சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அண்ணல் காந்தியடிகளின் தலைமையில் ஈடுபட்டிருந்தபோது அண்ணல் காந்தியடிகளுக்கு உறுதுணையாக நின்றவர் இராஜாஜி அவர்கள். அண்ணல் காந்தியடிகள் நடத்திய ஒவ்வொரு போராட்டத்திலும் இராஜாஜி அவர்கள் முன்னணியில் நின்று பணியாற்றிய வரலாறு எதிர்காலச் சந்ததியினர்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். அண்ணல் காந்தியடிகளுக்கு பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் படைத்தலைவராகத் திகழ்ந்தார்கள் என்றால் காந்தியடிகளுக்கு சிறந்த ஆலோசனை கூறும் சிறந்த அமைச்சராக இராஜாஜி அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள் என்று கூற முடியும். எந்த முக்கிய பிரச்சினை ஏற்பட்டபோதிலும், எந்தச் சிக்கல் ஏற்பட்ட போதிலும் அண்ணல் காந்தியடிகள் இராஜாஜியைக் கலந்தே முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். இராஜாஜி அவர்களைப்பற்றி அண்ணல் காந்தியடிகள் கூறும்போது, “the keeper of my conscience” என்பதாக, தம்முடைய மனச் சாட்சியின் பாதுகாவலராக இராஜாஜி விளங்கினார்கள் என்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எந்த விஷயத்தில் ஐயப்பாடு ஏற்பட்டாலும் அல்லது சிக்கல் ஏற்பட்டாலும், முட்டுக்கட்டை நிலை ஏற்பட்டாலும் அவற்றுக்கு ஏற்றதொரு விளக்கத்தைப் பெற இராஜாஜியின் உறுதுணையான ஒத்துழைப்பையும், ஆலோசனைகளையும் அண்ணல் காந்தியடிகள் பெற்றிருக்கிறார் என்பதனை வரலாற்றில் இருந்து நாம் காணலாம்.

காந்தியடிகளது போராட்டத்திற்கு மாறுபட்ட போராட்டக் குழுக்கள் அமைந்த காலங்களிலும் மகாத்மா காந்தி அவர்களது அருகில் இருந்து காந்தியின் போராட்டம், காந்தியின் கொள்கை வெற்றிபெறுகின்ற அளவில் இராஜாஜி அவர்கள் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். மனிதாபிமானம் கொண்டவராகவும், மன உறுதி கொண்டவராகவும், தாம் கொண்ட கொள்கையை நிலைநாட்டுவதில்

1973 பிப்ரவரி 3] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அழுத்தந்திருத்தமான மனப்பான்மை காட்டக்கூடியவராகவும் அவர் திகழ்ந்தார். எதிலும் ஆடாமலும் அசையாமலும், வளையாமலும் நீளாமலும், பணியாமலும் வீழாமலும் கொண்ட கருத்தை நிறைவேற்றுவதில் மிக உறுதி படைத்தவராகத் திகழ்ந்து வந்தார்கள் என்பதை அரசியல் வாலாற்றில் காணும்போது

“ நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் தோற்றம்  
மலையினும் மாணப் பெரிது.”

என்பதாக வள்ளுவப் பெருந்தகையார் வகுத்த இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக அவர் திகழ்ந்தார் என்பதை உணர முடிகிறது. சிறந்த அரசியல் ஜனநாயக மரபுகளை, ஜனநாயகப் பண்பாடுகளை நிலைநாட்டுவதற்குத் தொடர்ந்து பாடுபட்டு வந்தார்கள். ஒரு ஜனநாயகப் பண்புகள் வெற்றி பெற்றூல்தான், ஜனநாயக மரபுகள் பண்பாடுகள் வெற்றி அடைவதைப் பொறுத்தே இருக்கிறது. ஜனநாயகப் பண்புகள் வெற்றிபெற்றூல்தான், ஜனநாயகப் மரபுகள் வெற்றிபெற்றூல்தான் நல்ல பண்பு நாட்டுக்குக் கிடைக்கும் என்பதை வற்புறுத்தி அதற்கேற்றவகையில் திகழ்ந்து வந்தார்கள்.

ஜனநாயகத்திலே மிக மிகப் பொறுமை வேண்டும். ஜனநாயகத்திலே கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டிய பொறுமைக்கேற்ப தன்னுடைய கருத்துக்களிலும், கொள்கைகளிலும் யார் மாறுபட்டிருந்தாலும், தன்னுடைய கருத்துக்களைப் பொறுமையோடு எடுத்துரைத்து, மற்றவர்களின் கருத்துக்களைத் தன் உள்ளத்திலே வாங்கி, அதற்கேற்ற அளவுக்கு விடை பகர்கின்ற அளவுக்கு எண்ணத் திட்டமும், அறிவுத் திட்டமும் பெற்றிருந்து மற்ற அரசியல்வாதிகளுக்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினார்கள் என்பதையும் நாம் அவருடைய வாழ்க்கையிலே காணலாம். தன்னுடைய கருத்துக்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும், மாறுபட்ட கருத்துக்களைச் சொல்கிறவர்களாக இருந்தாலும் தன்னுடைய நிலையிலே நிலைகுலைந்துவிடாமலும், ஆத்திரப்படாமலும் மிகப் பொறுமையாக தன்னுடைய வாதத்தை எடுத்து வைக்கின்ற நல்ல முறையினை அரசியலிலே கடைப்பிடித்து மற்றவர்களுக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்ந்தார்கள். அந்தக் காலத்திலேயே தமிழகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டவர்களில் சிறந்தவர்களில் ஒருவராகவும், அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியோடு நாட்டிற்காக அயராது பாடுபட்ட பெரியார், திரு. வி. க., வரதராஜலு நாயுடு



[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 பிப்ரவரி 3]

ஆகியோரது பெயர்களோடு இராஜாஜி அவர்களின் பெயரும் இணைந்து காணப்படுகின்ற அளவுக்கு, அரசியலில் சிறந்த வீரராகவும், போர் வீரருக்குரிய உறுதிப்பாட்டினைப் பெற்றிருந்த வராகவும், அரசியல்வாதிக்குரிய அறிவாற்றல், சிந்தனைத் திறன் பெற்றிருந்தவராகவும் வாழ்ந்தார்கள்.

ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்குச் சிறந்த பேச்சாற்றல் திறனும், எழுத்தாற்றல் திறனும் உறுதுணையாக உள்ள கருவிகளாகும். ஜனநாயகத்தில் நல்ல கருத்துக்களை உருவாக்கக்கூடியவை சொல்வன்மையும், எழுத்து வன்மையும் ஆகும். அந்த அளவிலே கருத்துக்களைச் சிறந்த முறையிலே எடுத்துவைக்கக்கூடிய எழுத்தாற்றலும், சொல்லாற்றலும் ஒருங்கே பெற்றிருந்தார்கள் என்பதையும் நாம் எல்லாம் கண்டிருக்கிறோம்.

பிறருடைய உள்ளத்தைக் கவரத்தக்க அளவிற்கும், ஈர்க்கின்ற தன்மையிலும், சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களை நகைச்சுவையோடு விட அன்ட் ஹ்யூமர் என்று அங்கிலத்திலே சொல்லப்படுகின்ற நிலையில் மகிழ்ச்சியுணர்வையும் சேர்த்து ஊட்டுகிற சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்ற ஆற்றல் பெற்றவர்கள் ஒரு சிலர். அந்தத் திறனை நாம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் கண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையிலே இராஜாஜி அவர்களும் அரசியலிலே தன்னுடைய வாதத் திறமைக்கு மிகச் சிறப்பாக அந்த முறையைக் கையாண்டார்கள். கருத்துக்களை ஆணித்தரமாகச் சொல்லவேண்டுமென்ற முறையிலே உவமைகளையும், உருவகங்களையும் பயன்படுத்தியவர்கள் பெரும்பாலும் இலக்கிய வல்லுநர்கள்தான். அவர்களும் கூடக் விதைகளிலும், தங்களுடைய எழுத்துக்களிலும்தான் உவமைகளையும், உருவகங்களையும் எடுத்துக் கூறுவார்கள். ஆனால் பேச்சிலேயும்கூட உவமைகளையும், உருவகங்களையும் தன்னுடைய வாதத் திறமைக்குத் துணையாகப் பயன்படுத்தியவர்களில் இராஜாஜி அவர்களும் ஒருவர். அவ்வாறு பயன்படுத்தியதன் மூலம் அவர்கள் சிறந்த இலக்கிய வித்தகர் ஆகவும் திகழ்ந்தார்கள்.

மனதிலே குழப்பம் இல்லாமலிருந்தால்தான் ஒருவர் சொல்லக் கூடிய கருத்துக்களையும் குழப்பம் இல்லாமல் சொல்லமுடியும். உள்ளத்திலே ஒளியுண்டாயின் வாக்கிலும் ஒளியுண்டு என்று பாரதியார் கூறியதற்கேற்ப சொல்கின்ற கருத்துக்கள், உள்ளத்திலே தோன்றியவைதான் என்ற அளவுக்குக் கருத்துக்களை ஒன்றோடொன்று மோதாமல் வெளிப்படுத்துகின்ற வகையில்

1973 பிப்ரவரி 3], [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மற்றவர்கள் என்னென்ன சொல்வார்கள் என்பதை முன்னமேயே கண்டறிந்து, அதற்கு ஈடுகொடுக்கின்ற அளவுக்கு உவமைகளையும், சிறு சிறு கதைகளையும், எடுத்துக்காட்டுகளையும் எடுத்துவைக்கக் கூடிய அளவிலே பல ஆற்றல்களையும் ஒருங்கே பெற்றிருந்த தன்மையைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

நாட்டுக்கே எடுத்துக்காட்டாகவும், நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக் கொண்ட தலைவர்களிலே ஒரு பெரும் தலைவராகவும், காந்தியடிகளுக்கு வலதுகரம்போன்று விளங்கி, காந்தியடிகள் வடநாட்டிலே எந்த எந்தப் போராட்டங்களுக்குத் தலைமைதாங்கி நடத்தினார்களோ, அவற்றிற்கு ஒத்த போராட்டங்களைத் தென்னாட்டிலேயும் நடத்திக் காட்டியவராகவும் விளங்கினார்கள். வடநாட்டிலே காந்தியடிகள் தண்டி யாத்திரை நடத்தியபொழுது இராஜாஜி அவர்கள் இங்கே கோடிக்கரையிலே அதே போராட்டத்தை நடத்திக் காட்டினார்கள். காந்தியடிகள் அங்கே சபர்மதி ஆஸ்ரமம் ஏற்படுத்தி நடத்தியதைப்போல், தென்னாட்டிலே இராஜாஜி அவர்களும் திருச்செங்கோட்டிலே காந்தி ஆஸ்ரமத்தைத் தொடங்கினார்கள். ஆகவே, தென்னாட்டுப் பகுதியிலே விடுதலைப்போரில் தலைமைதாங்கி நடத்தியவர்களில் இராஜாஜி சிறந்து விளங்கினார்கள்.

இராஜாஜி அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபொழுது ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கின்றவர்களுக்கு என்ன என்ன இலக்கணங்கள் வேண்டுமோ அவையெல்லாம் ஒருசேர அமையப் பெற்றவராய், சிறந்த ஆட்சியாளராய், சிறந்த அறிவாற்றல் மிக்கவராய், வன்மை மிக்கவராய், நிர்வாகியாய்த் திகழ்ந்தார்கள். நாட்டிலே மிகப் பெரிய பதவி என்று சொல்லப்படுகின்ற குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்குச் சமமாக உள்ள பதவியில் இந்தியாவினுடைய முதல் இந்திய கவர்னர் ஜெனரலாகவும், கடைசி இந்திய கவர்னர் ஜெனரலாகவும் விளங்கி பெரும் பெரும் பொறுப்புக்களை ஏற்றுப் பணியாற்றி வந்து இருக்கிறார்கள்.

மாநில ஆளுநராகவும், முதலமைச்சராகவும், பதவிப் பொறுப்புக்களை ஏற்று இந்தப் பேரவை மண்டபத்திலேயே அவர்களுடைய உருவப்படம் அமைக்கப்பெற்று அதன்கீழே 'Great are his head and heart' என்று பொறிக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு அப்பொழுதே மிகப்பெரியவராகக் கருதப்பட்டவர், உறுதி



[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 பிப்ரவரி 3]

வாய்ந்தவர் என்று நீண்டநாட்களுக்கு முன்னாலேயே அவர்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசியலை உருவாக்கியவர்களில் மிக முக்கியமானவராகவும், இந்திய அரசியலைத் தொடர்ந்து இருந்து பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தவராகவும் இருந்தார்கள்.

பண்டித நேரு அவர்கள் இராஜாஜி அவர்களுடைய பண்புகளையும், ஆற்றல் திறன்களையும், அவர்களுடைய அரசியல் பணியைப்பற்றியும் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

'Rajaji is a person of strong convictions and strong beliefs who has adhered to them. All our minds did not function quite critically in the presence of the Mahatma because of our faith in him. But Rajaji was different. He never allowed his mind to be swept away. Whatever happened, he came to his own conclusions. Rajaji whether he sometimes disagreed with us or agreed with us, brought his extraordinarily keen intellectual mind to bear on every question that came before and where he disagreed he would like every question to be discussed thoroughly'

என்ற வகையிலே பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். தான் கொண்ட கொள்கையை, கருத்தை நிலை நாட்டுவதிலே கண்டிப்பாகவும் பிடிவாதமாகவும் இருந்தார்கள். காந்தியடிகள் கருத்துக்கு மாறான கருத்தைக் கொண்டவர்கள்கூட காந்தியடிகளிடத்திலே இருக்கின்ற மரியாதை காரணமாக தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்காவிட்டாலும், இராஜாஜி அவர்கள் தன்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதிலே மிக உறுதியாக, தைரியமாக இருந்தார். காந்தியடிகளுக்கு மாறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் அதை பிறர் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ இல்லையோ, தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிப்பதிலே உறுதியாக இருந்தார் என்று நேரு அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இப்படிப் பல்வேறு சிறப்புக்களைப்பெற்று இந்திய அரசியலிலும் தமிழக அரசியலிலும் பெரும் தொண்டாற்றி, தமிழகத்திலே பிறந்து, தமிழகத்திலே வாழ்ந்து மறைந்த சிறந்த அரசியல் வாதியாக விளங்கியவர்—அவருடைய அறிவுத் திறனிலும், ஆற்றல் திறனிலும் யாரும் மாறுபட்ட கருத்துக்கொண்டவர் இல்லை—ஒருவர் சொல்வதை மற்றவர்கள் கண்மூடித்தனமாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்பதையும் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி

1973 பிப்ரவரி 3], [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வந்திருக்கிறார்கள். அந்தவகையிலே மாறுபட்டவர்கள் பலர் இருந்தாலும் அவர்களுடைய அறிவுத்திறனை, ஆற்றலைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவரை இழந்தது மிகமிகப் பேரிழப்பாகும். அவர்களுடைய பேரிழப்பு குறித்த தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிந்திருக்கிறேன்.

மற்றும் இந்த அவையிலே உறுப்பினராக இருந்து, எல்லோருடைய நல்ல அன்பையும், எல்லோருடைய பாராட்டு தலையும் பெற்ற அருமை நண்பர், கோவை மேற்கு தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நண்பர், கோபால் அவர்கள் எதிர் பாராத வகையில் திடீரென்று மறைந்தது எல்லோருக்கும் பெரும் துக்கத்தையும், துயரத்தையும் அளிக்கிறது. அவர் எல்லோரும் விரும்பப்படும் இனிய பண்புகள் நிறைந்தவர். எதையும் ஆரவாரமில்லாமல், அமைதியாக, அடக்கமாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற சிறந்த பண்பின் உறைவிடமாக இருந்தவர். கருத்து வேறுபாடுகள் கொண்டிருந்தாலும் மாற்றுக் கட்சியினரும் விரும்பத்தக்க அளவில் அவர்கள் தொகுதியிலே பணியாற்றி வந்தார்கள் என்பதற்கு அவர் மறைந்த நாளன்று கடுகாட்டிலே எல்லா அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பேசும்பொழுது அவருடைய இனிய பண்புகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டது சான்றாக அமைந்திருந்தது. கட்சி மாச்சரியங்களுக்குச் சிறிதும் ஆட்படுத்திக்கொள்ளாமல் தொகுதி மக்கள் அத்தனைபேருக்கும் உறுப்பினராக நின்று, யார் எந்தப் பணியைத் தன்மூலம் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினாலும் உறுப்பினராக இருந்து தன்னுடைய கடமையைச் சிறப்புற ஆற்றி வந்தார். கடுமையாக இல்லாமல், கடுஞ்சினங்கொள்ளாமல், எதிலும் ஆத்திரப்படாமல் அவசரப்படாமல், அமைதியாக, அடக்கமாகத் தன்னுடைய பணிகளை நிறைவேற்றி வந்தார் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். அப்படிப்பட்ட சிறந்த பண்பிற்கு உரிய ஒருவராகத் திகழ்ந்து தம்முடைய கடமைகளை இடையூறு இல்லாமல் ஆற்றி, மற்றவர்களின் நல்ல மதிப்பையும் பெற்று, 'என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' என்ற மூதுரைக்கேற்ப தன்னுடைய பணிகளைச் சிறப்புற ஆற்றி வந்த அவர்கள் திடீரென்று மறைந்தது நமக்கெல்லாம் பெருந்துக்கத்தையும் துயரத்தையும் அளிக்கிறது. அவருடைய இழப்பால் நாம் எல்லோரும் வருந்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு இந்தப் பேரவை தனது ஆழ்ந்த



[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 பிப்ரவரி 3]

பரிவையும் இரங்கலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது என்ற தீர்மானத்தையும் முன்மொழிந்திருக்கிறேன்.

**திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்:** கனம் உதவி சபாநாயகரவர்களே, மறைந்த மாபெரும் தலைவர் இராஜாஜி அவர்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இரங்கல் தீர்மானத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் பேசுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல தலைவர்களின் வரிசையில் உத்தமத் தலைவர் இராஜாஜி அவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார் என்று கூறினால் அது மிகையல்ல. இந்திய அரசியல் வானிலே பிரகாசிக்கின்ற நல்லதொரு நட்சத்திரமாக, ஒளிமிக்க தலைவராகச் செயலாற்றி வந்தார்கள். விடுதலை வீரராகத் திகழ்ந்தார்கள். நல்ல பெரும் பொறுப்பையெல்லாம் அவர்கள் வகித்து, சீரான அரசியலை எப்பொழுதும் தந்த ஒரு மாமேதை இராஜாஜி என்பதை நாம் உணர்வோம். அவர்கள் அழுத்தந்திருத்தமான கருத்துக்களை அரசியலிலே எப்பொழுதும் மேற்கொண்டவர்கள் என்பதை நான் எடுத்துக்கூற வேண்டிய அவசியமில்லை. தன்னுடைய கருத்தை ஆழமாகச் சிந்தித்து, அதைத் திறமையாகவும், ஆற்றல் மிக்க சொற்களாலும் தெரிவிப்பதிலே அவர் என்றும் சங்கடப்பட்டதில்லை. வெறுப்பின்றி அவருடைய கருத்துக்களை எப்பொழுதும் கூறுவதிலே அவர் தலைசிறந்த தலைவராக இருந்தார். எழுத்துத் திறமையும், பேச்சுத் தன்மையும் கொண்டவர்கள். நகைச்சுவையோடு பேசுவதிலும் முனைந்திருந்தார்கள் என்பதைக் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கிறோம்.

அவர் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்திலே என்னென்ன சீரிய செயல்களையெல்லாம், பணிகளையெல்லாம், தொண்டுகளையெல்லாம் ஆற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை விவரமாக இங்கே நான் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை. விடுதலைப் போராட்டத்திலே கர்ந்திஜிக்கு வலதுகரமாகயிருந்து உதவிய தலைவர். அவருடன் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக்கூட சில நேரங்களில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கடைசியாக நடந்த 1942 போராட்டத்திலே தன்னுடைய அழுத்தந்திருத்தமான கருத்தை அவர்கள் பயமின்றி கூறியிருக்கிறார்கள் என்பது நாம் எல்லோரும் உணர்ந்ததாகும். அத்தகைய தலைவர்கள் நமது அரசியலுக்கு

1973 பிப்ரவரி 3] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

மிகவும் தேவையாக இருக்கிறார்கள். தான் நினைத்ததை, உண்மை என்று உணர்ந்த கருத்தை உடனடியாக எடுத்துக்கூறும் திறம் படைத்தவர்கள். நாட்டுப் பிரிவினை, பாகிஸ்தான் பிரிவினை வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் அதையும் ஆணித் தரமாகக் கூறினார்கள். பலர் அதையும் வன்மையாகக் கண்டித்தார்கள், எதிர்த்தார்கள். ஆனால் இராஜாஜி அவர்கள் அதைக் கவனிக்கவில்லை. அதற்கெல்லாம் மதிப்புக் கொடுத்துத் தான் அவர்களுடைய கருத்தை அளித்தார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல், 1937-லே முதன்முதலாக காங்கிரஸ் இந்த மன்றத்திலே அதிகாரத்திற்கு வந்தபொழுது முதலமைச்சராக, பிரதம அமைச்சராக அவர்கள் சீரிய பணியாற்றினார்கள். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் மது விலக்கையும், கடன் நிவாரணச் சட்டத்தையும், விற்பனை வரியையும் நம்முடைய சென்னை இராஜ்யத்திற்கு அன்றைக்குத் தந்தார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் காந்தியின் நிர்மாணக் கொள்கையிலே அபரிமிதமான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள். மது விலக்கு இருக்க வேண்டுமென்று முதலிலே, சேலத்தில், அவர்கள் பிறந்த ஜில்லாவில் உருவாக்கப்பட்டது என்பதும் நம்முடைய ஞபாகத்திலே இருக்கிறது.

அதற்குப் பிறகு அவர்கள் பெரும் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் முதல் கவர்னர் ஜெனரலாக, இந்தியன் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தார்கள். அவர்களைப்போல நல்ல நிர்வாகத் திறமையுடைய தலைவர் இந்த நாட்டிற்கு மிகமிகத் தேவையாக இருந்தது நாம் எல்லோரும் அறிந்த ஒரு உண்மையாக இருக்கும். கவர்னர் ஜெனரல் பதவியில் மட்டுமல்ல, கவர்னராக, முதலமைச்சராக, பெரும் அரசியல் ஞானியாக இருந்தார்கள். அத்தகைய தலைவரை இழந்ததால் நமக்கெல்லாம் ஒரு பேரிழப்பு, தமிழகத்திற்கு—ஏன் இந்தியாவிற்கே ஒரு பேரிழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, அவர்கள் அழுத்தமான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை நாம் சிந்திக்கும்பொழுது, பி.சி.ஜி. யைப் பொறுத்தவரையில், அணுகுண்டைப் பொறுத்த வரையில் தடை செய்வதைப் பற்றி ஆழமான கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் அமெரிக்க தேசத்திற்குச் சென்று



[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 பிப்ரவரி 3]

வெள்ளை மாளிகையிலே, அணுகுண்டு தடை செய்வதைப்பற்றிப் பேச அனுமதிக்கப்பட்ட சமயம் ஐந்து நிமிஷங்கள் என்று ஆரம்பத்திலே இருந்தது. ஆனால் ஒரு மணி நேரத்திற்கும் மேலதலாக அந்தப் பிரச்சனையின்மீது உரையாடி நல்ல கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் அவரை உலக அரசியல் ஞானி என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அத்தகைய தலைவர்கள் நமக்கிடையில் தோன்றுவது கடினமாக இருக்கும். அவர்களைப் பொறுத்த அளவிலே இங்கே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. Great are his head and heart என்று. நல்ல திறமை மிக்கவராக இருந்தார்கள், நல்ல வெள்ளை உள்ளம் படைத்தவராக இருந்தார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, சுயராஜ்யா பத்திரிகையில் நல்ல கருத்துக்களை யெல்லாம் அழகாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். பலருக்கும் அந்தக் கருத்துக்களோடு ஒத்துப் போக முடியாமல் இருக்கலாம். ஆனாலும் பயமின்றி அந்தக் கருத்துக்களை வெளியிட்ட அந்த உத்தமத் தலைவருக்கு அஞ்சலி செலுத்த நாம் கடமைப்பட்டவர்களாவோம். அவர்கள் இட்டுச் சென்ற பாதையிலே, காட்டிய பாதையிலே நாம் நடப்பதுதான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். அத்தகைய ஒளி விளக்காகத் திகழ்ந்த அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்மோடு உறுப்பினராக இருந்த திரு. பி. கோபால் அவர்கள், கோவை மேற்கு தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அன்றா இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினராகச் செயலாற்றி வந்தார்கள். அவர்கள் ஒழுக்கமுள்ள, அடக்கமுள்ள நல்ல உறுப்பினராக இருந்தார்கள். அவர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்ததால் நாம் ஆறுத்துயரத்திலே இருக்கிறோம். அன்றாளுடைய குடும்பத்திற்கும் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் மனப்பூர்வமான இரங்கலைத் தெரிவித்து, என்னுடைய வார்த்தைகளை இதோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : உதவி சபாநாயகரவர்களே, சபைக்கு முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இரண்டு தீர்மானங்களையும் ஆதரித்து எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாகச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 3] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இராஜாஜி அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவோ சொன்னாலும்கூட அதெல்லாம் தரும். சில விஷயங்களை மட்டும் இன்றைக்கு நம்மால் சொல்ல முடியும். இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரிக்கும்பொழுது இராஜாஜி அவர்களுடைய சரித்திரத்தைப் பற்றியெல்லாம் ஓரளவிற்குத் தெரிவித்தார்கள். எனக்கு ஞாபகம் இருப்பது, முதலில் டாக்டர் பி. வரதராஜுலு நாயுடு அவர்கள் மதுரையில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டவுடன் அவருடைய கேசுக்காக வாதாட சேலம் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் வருகிறார்கள் என்று எல்லோரும் அறிவித்தார்கள். அன்றைக்கு அவருடைய வாதத்திறமையைப் புகழாதவர்கள் இல்லை என்று சொல்ல முடியும்.

அதற்குப் பிறகு சர்க்கரைச் செட்டியார் 79-வது ஆண்டு நிறைவு விழா சமயத்தில் மூத்த தலைவர்களுல்லாம் இருந்து அவரைப் பாராட்ட வேண்டுமென்ற நிலையிலே டாக்டர் பி. வரதராஜுலு நாயுடு அவர்களும், இராஜாஜி அவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். பெரியார் அவர்கள் அன்றைக்கு உடல்நிலை சரியாக இல்லாததால் வர முடியவில்லை.

அன்றைக்கு இராஜாஜி அவர்கள் தன்னுடன் இருந்த டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடு அவர்களைப் பற்றியும், சர்க்கரைச் செட்டியார் அவர்களைப் பற்றியும், பெரியார் அவர்களைப் பற்றியும் சொம்பப் பெருமையாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக இராஜாஜி அவர்கள் மற்றவர்களைப் புகழ்ந்து பேசுவதில்லை, தன்னைக் குறைத்து மற்றவர்களைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை என்ற கருத்து இருக்கும் காரணத்தால், இதை எடுத்துச் சொன்னேன். எந்த இடத்தில், எந்த நேரத்தில் தன்னோடு பணியாற்றியவர்களைப் பற்றிப் பெருமையாகச் சொல்ல வேண்டுமோ, அந்த நேரத்தில் எல்லாம் பெருமையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத் தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன்.

வேதாரண்யம் சத்தியாகிரகத்தின்போது மதுரை கல்லூரி மாணவர்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்டு சிறை சென்றார்கள். துணிச்சலாக தனக்கு மனத்தில் பட்டதைச் சொல்லக் கூடியவர் என்பதை இந்த நாடு மட்டுமல்ல, உலகமே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இதே சபையில்தான் “Communists are my enemy No. 1” என்று சொன்னார்.



[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 பிப்ரவரி 8]

அவரிடத்தில் நேரடியாக விவாதிக்கும்போது விஷயங்களை எல்லாம் நேரடியாக எதிர்ப்பதாக இருந்தால்கூட முடியும் என்ற வகையில் சிறந்த பண்பாளராக இருந்து காட்டினார். He was a gallant enemy.

அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் சம்பந்தமாகக் குறைபாடுகள் இருக்கிறது என்றால் அதை எதிர்த்து இயக்கம் நடத்தலாம். He always stood for a very clean administration. அந்த இயக்கம் எந்தக் காரணத்தாலும் தாழ்ந்து போகக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், keep the stir up என்று. I can only characterise him as a modern conservative.

இன்றைக்கு நவீன முறையில் ஏற்கனவே இருந்த பல காரியங்களை எல்லாம் மனத்தில் கொண்டு அதற்கேற்றபடி செயல்பட வேண்டுமென்ற உத்தமராகத்தான் இருந்திருக்கிறார்கள். மதுரையில் இருந்து வரக்கூடிய எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு கெல்லாம் மதுரைக் கோயிலைத் திறந்து வைத்து எவ்வளவு பெரிய சாதனையைச் சாதித்தார்கள் என்பதைப் பற்றி இந்த சபையில் முன்னரே கூறியிருக்கிறேன். இராஜாஜி அவர்கள் அரசியலுக்கு வந்து, மதுரைக் கோயிலைத் திறந்து வைக்காமல் இருந்திருந்தால் என்னைப் போன்றவர்கள் மதுரைக் கோயிலுக்குப் போக முடியாத நிலைமையாக இருந்திருக்கும். அரிசன மக்களுக்கும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும் எல்லாக் கோயில்களையும் திறந்து வைக்க வேண்டுமென்று முதல் முதலாக சட்டசபையில் நடவடிக்கை எடுத்தவரும் அவரே என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கு முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது அன்றைக்குப் பேசிய பிரசங்கம் இன்றைக்கும் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. If you do not see the times, you will go to ruins என்று, அன்றைக்கே நிலப்பிரபுக்கள் எதிர்க்கக்கூடிய சிறந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தபோது சட்டமன்றத்தில் பேசியது மாத்திரமல்ல, நிலப்பிரபுக்கள் மத்தியிலும் பேசினார்கள். அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளை எதிரிகள் என்று பேசினாலும் கம்யூனிஸ்டுகளை எந்த அளவுக்கு மதித்தார்கள் என்பதை நாங்கள் எல்லாம் பல்முறை அவர்களுடன் பேசும்போது உணர்ந்திருக்கிறோம்.

1973 பிப்ரவரி 3] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

முதல் முதலாக வத்தலகுண்டில் நடந்த ஜமீந்தார் ஒழிப்பு மாநாட்டில் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களும், ஜீவானந்தம் அவர்களும் பேசினார்கள். ஜீவானந்தத்தின் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு 'யார் இந்த எரிமலை மனிதர்?' என்று கேட்டார்கள். சாகித வரை எரிமலை மனிதனாகவே இருக்கிறேன் என்று ஜீவானந்தம்கூடக் கூறினார்.

இராஜாஜி அவர்கள் சிறந்த அறிவாளி என்பதை இந்திய நாட்டு மக்கள் மட்டுமல்லாது உலகத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய சிறந்த தலைவருடைய, சமாதானத்தை விரும்புகின்ற தலைவருடைய இரங்கல் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதில் எங்களுடைய கட்சி பெருமைப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. கோபால் அவர்களைப் பற்றி எனக்கும் ஓரளவு தெரியும். இன்று கூட கோவையில் இருந்து கோபால் சம்பந்தமாகத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். நமக்குள்ளே எவ்வளவோ மாச்சரியங்கள் இருந்தால்கூட, கட்சி மாச்சரியம் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் ஆதரவாகச் செயல்பட்ட சிறந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்று எங்கள் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லோரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்று கூட அவர் தங்கியிருந்த வீட்டைப் பார்த்தால், எவ்வளவு எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அவருடைய துணைவியார் இன்றைக்கும் ஆசிரியராகத்தான் பணியாற்றி வருகிறார். அவர் நகரவை உறுப்பினராக இருந்து அதில் கூட கட்சி மாச்சரியம் இல்லாமல் செயல்பட்டவர். அவர் சட்டமன்றத்திற்கு வரும்போதுகூட கலையைக் குனிந்து கொண்டே வருவார், அப்படியே யாரிடத்திலும் பேசாமல் போய் விடுவார். ஏதாவது கேட்டால்தான் பதில் சொல்வார். விவசாயப் போராட்டம் நடந்த நேரத்தில் அவர் தாக்கப்பட்டார். அதைப் பற்றி அவரிடத்தில் கேட்டேன். எதிர்த்துப் பேசிய காரணத்தால், இது நடந்தது என்ற அளவிலேதான் பதில் சொன்னார். வேறு ஒன்றும் கூறவில்லை. அந்த அளவுக்கு பண்புள்ள ஊழியரை நாம் இழந்திருக்கிறோம். அவருக்காக வந்திருக்கக்கூடிய இரங்கல் தீர்மானத்தையும் ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.



[1973 பிப்ரவரி 3]

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியாவின் மிகப் பெரிய தலைவரும், அரசியல் மேதையுமான இராஜாஜி அவர்கள் மறைவுக்காகக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இரங்கல் தீர்மானத்தை ஆதரித்து எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1960-ம் ஆண்டிலிருந்து 1970-ம் ஆண்டு வரை, ஏறத்தாழ பத்தாண்டுக் காலம், மறைந்த எங்களது தலைவர் தேவரும், இப்போது எங்கள் தலைவராக இருக்கும் முக்கையாத் தேவரும் இராஜாஜி அவர்களோடு சேர்ந்து பார்வாட்டு பிளாக் கட்சி அரசியல் உறவைக் கொண்டிருந்தது. சுதந்திராக் கட்சியைத் தொடங்கியபோது 1960-ல் இருந்து 1962-ம் ஆண்டு வரை இராஜாஜி அவர்களோடு சேலம், கோவை, தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் நான் சுற்றுப் பயணம் செய்திருக்கிறேன். அவருக்குச் சமதையாகச் சொல்லுகிறேன் என்று யாரும் தவறாக எண்ணிவிட வேண்டாம். அவரோடு சாதாரணத் தொண்டனாகச் சென்றேன். அப்போது அவருடைய பழக்கவழக்கங்களை, அன்றாட நடைமுறைக் காரியங்களைக் கவனிக்கக்கூடிய கட்டுப்பாடான முறைகளை எல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறேன்.

இராஜேந்திரப் பிரசாத் அவர்கள் மறைவதற்கு முன்பு அன்று இராஜாஜி அவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் பென்ஷன் வந்து கொண்டிருந்தது. அந்த நேரம் இராஜாஜி அவர்களைப் பற்றி நாட்டில் 'ஆயிரம் ரூபாய் பென்ஷனை வாங்கிக் கொண்டு இப்படி எதிர்ப்பாகப் பேசலாமா?' என்று பேசி வந்தார்கள். அன்று அவருடைய தோலுப் பெட்டியில் நிறைய மருந்துகளும், மாத்திரைகளும் இருந்தன. நான் பக்கத்தில் இருந்தேன். அப்போது சொன்னார் 'ஆயிரம் ரூபாய் பென்ஷன் வாங்குகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். மருந்துக்கே 800 ரூபாய் ஆகிறது' என்று. என்னைப் போன்றவர்கள் அதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகச் சொன்னார். எந்த ஒரு காரியமாக இருந்தாலும் மிகவும் முறைபாகச் செய்து வந்தார். தனிப்பட்ட வாழ்க்கையானாலும், அரசியல் துறையானாலும், இலக்கியத் துறையானாலும், சமுதாயத் துறையானாலும், எந்தத் துறையிலும் தனக்கு எனத் தனிப்பாலை வகுத்துக் கொண்டு, தனக்கென தனிக் கருத்தை வைத்துக் கொண்டு, அந்தக் கருத்தை நாடு எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்கிறது, ஏற்றுக்

1973 பிப்ரவரி 3] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

கொள்ளவில்லை என்பதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் கூட கருதாமல் தான் எடுக்கிற முடிவைத் துணிவோடு சொல்லுகிற மிகப் பெரிய அறிவாளியாக இராஜாஜி அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள். அதனால்தான் மகாத்மா காந்தியடிகளையே, தேசத்தின் தந்தை என்று போற்றப் படுகின்ற தலைவரையே தன்னுடைய கருத்துக்குச் சாதகமாகத் திருப்பக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவராக இருந்தார். இந்தியாவை வெட்டுவது பசுவை வெட்டுவது போலாகும். அப்படி இந்தியா பிரிவதாக இருந்தால் அது என்னுடைய பிணத்தின் மீதுதான் நடக்கும் என்று பேசிய காந்தியடிகளைப் பிரிவினைக்கு ஒத்துக் கொள்ள வைத்தவர் இராஜாஜி என்பது எல்லா அரசியல்வாதிகளுக்கும் தெரியும்.

வெளிநாட்டிலிருந்து வருகின்ற அரசியல் தலைவர்கள் ஜவகர்லால் நேருவைச் சந்தித்து, வல்லபாய் பட்டேலைச் சந்தித்து, ராஜேந்திர பிரசாத்ரை சந்தித்து மற்ற அரசியல் தலைவர்களை எல்லாம் சந்தித்து சென்னைக்கு வந்து இராஜாஜியைச் சந்தித்துவிட்டுப் போகும்போது அந்த வெளிநாட்டினர் சொல்லுகின்ற கருத்து 'இராஜாஜி அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசிய பிறகு தான் இந்தியாவில் இருக்கும் அரசியல் நிலைமையைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது' என்பதாகும்.

அப்படி எந்த ஒரு கருத்தையும் சொல்கிற முறையில் தெளிவாகவும், கேட்கக் கூடியவர்கள் எளிமையாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவிலும் வலிமையான கருத்துக்களைச் சொல்லக் கூடிய தலைவராக அவர்கள் இருந்தார்கள். அப்பேர்ப் பட்ட தலைவர் அரசியல் துறையில் மாத்திரமல்ல, தேவர் அவர்களைப் போல் ஆன்மீகத் துறையிலும் அவர்கள் சிறந்து விளங்கினார்கள். தேவர் அவர்கள் ஆன்மீகத் துறையில் தலைவராக இருந்து வெறும் பேச்சாளராக மட்டும் இருந்து விட்டார்கள். ஆனால் இராஜாஜி அவர்கள் எழுத்து வடிவத்திலும் இலக்கியத் துறையில் பல்வேறு நூல்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். அதுவும் இந்தியாவில், நம்முடைய சமயக் கருத்துப்படி மண் ஆசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை என்ற மூன்று ஆசைகளையும் வெறுத்தவன் ஞானி என்று தத்துவம் சொல்கிறதல்லவா, அந்த மூன்று ஆசைகளில் மண் ஆசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை என்ற மூன்று ஆசைகளில் பொன்னைக் கொடுத்து மண் வாங்கலாம், மண்ணைக்கொடுத்து பொன் வாங்கலாம், எனவே



[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்] [1973 பிப்ரவரி 3]

மண்ணையும் பொன்னையும் பொது ஆசையாக்கி காஞ்சனம் என்று பெயர் வைத்தார்கள். பெண் ஆசைக்கு காமம் என்று பெயர் வைத்தார்கள். காமத்தின் பெயரால் இராமாயணத்தையும், காஞ்சனத்தின் பெயரால் மாகபாரதத்தையும், சக்கரவர்த்தி திருமகன், வியாசர் விருந்து என்ற இருபெரும் காப்பியங்களை தமிழகத்திற்குத் தந்தவர் இராஜாஜி அவர்களாவார்.

அப்படி எந்த ஒரு துறையானாலும் சரி, தனக்கென சிறப்பான தொரு பாதையை வகுத்துக்கொள்ள அவர்களது மூளை பலம் அவர்களுக்கு உதவியாக இருந்தது. அதே நேரத்தில் எவ்வளவு கருத்து மாறுபாடு கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, தன்னை எவ்வளவு எதிர்த்துப் பேசியவர்களாக இருந்தாலும் சரி, தன்னை எவ்வளவு கண்டனத்திற்குரியவராக ஆக்கியிருந்தவர்களானாலும் சரி அவர்களை நேரடியாகப் பார்க்கிறபோது, நேரடியாகப் பழகுகிற சந்தர்ப்பம் வரும்போது, நேரடியாகப் பேசக் கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கும்போது மிக உயர்ந்த பாசத்தோடும் அன்போடும், அடக்கத்தோடும், பண்போடும் பேசிப் பழகுவதிலும், வழி காட்டுவதிலும் இந்தியாவின் பண்பாட்டினை, தமிழ் சமுதாயத்தின் பண்பாட்டினைக் காப்பாற்றும் சிறந்த தலைவராக இராஜாஜி அவர்கள் விளங்கி வந்தார்கள்.

அப்பேர்ப்பட்ட தலைவர், அவர்கள் வாழ்ந்து வந்த 95 ஆண்டுக் காலத்தில் அறுபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அரசியல் துறையிலானாலும் சரி, கல்வி, சமுதாயத் துறையில் பணி புரிந்த காலத்திலும் சரி, இலக்கியத் துறையில் எழுதுகிற காலத்திலும் சரி அவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்கள் முழுமையையும் நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோமா என்றால், இல்லாமல் இருக்கலாம். அவர்கள் கூறி வந்த கருத்துக்களில் நமக்கு முரண்பட்ட கருத்துக்கள் இருக்கலாம். இருந்தாலும், அவர்கள் கூறி வந்த கருத்துக்களில் பெரும்பாலான கருத்துக்கள் சிறந்த கருத்துக்களாகும் என்பதோடு இந்தியச் சமுதாயம், தமிழ் சமுதாயம் பன்னெடுங் காலம் நல்ல முன்னேற்றம் பெறக்கூடிய அளவிற்குள்ள கருத்துக் களாகும், அவர்கள் வாழ்விற்கு வளம் அளிக்கக்கூடிய கருத்துக் களாகும், நமது பண்பாட்டிற்கு, நமது நாகரிகத்திற்கு, நம் பண்பிற்கு, நம் கலாசாரத்திற்கு உரம் அளிக்கக் கூடிய கருத்துக்களாக இருந்து வந்தன என்பதை எவராலும் மறுக்க

1975 பிப்ரவரி 3] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட மாபெரும் தலைவரோடு பார்வேர்ட் ப்ளாக் கட்சி பத்து ஆண்டுகளாக, 1960 முதல் 1970 வரை சுதந்திராக் கட்சியோடு தொடர்பு வைத்திருந்தது. அவர்கள் தேவர் அவர்களோடு பத்தாண்டுக் காலம் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 1962-ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் தேவர் அவர்களும் இராஜாஜி அவர்களும் தொடர்ந்து சேர்த்து சுற்றுப் பயணம் செய்தார்கள். பத்தாண்டுக் காலம் இராஜாஜி அவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு அவர்களை நாங்கள் எங்கள் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தோம். 1963-ல் தேவர் அவர்கள் மறைந்ததற்குப் பின்னால் எங்களது மாபெரும் தலைவராக, எங்களது வழிகாட்டியாக இராஜாஜி அவர்கள் இருந்து வந்தார்கள். இன்று எங்கள் தலைவராக இருக்கும் திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் இராஜாஜி அவர்கள் மீது தனி அன்பு வைத்திருந்தார்கள். இராஜாஜி அவர்கள் மறைவு கேட்டு திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் பெரும் துயரத்திற்கு உள்ளானார்கள். கருத்து மாறுபாடு ஏற்பட்டு கட்சியிலிருந்து பிரிந்து சென்று விட்டிருந்தாலும் இராஜாஜி அவர்கள் மீது தனிப் பற்றும் பாசமும் வைத்திருந்தார்கள் திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள். இராஜாஜி அவர்கள் மறைவு கேட்டு கண்கலங்கித் துடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இராஜாஜி அவர்களின் மறைவு, மாபெரும் தலைவரான இராஜாஜி அவர்கள் நம்மை விட்டு பிரிந்துவிட்டது தமிழ் சமுதாயத்திற்கு மட்டுமல்ல, பாரத சமுதாயத்திற்கே ஏற்பட்ட மிகப் பெரிய இழப்பாகும். அவர்களது இழப்பு ஈடுகட்ட முடியாத இழப்பாகும்- இது சாதாரணமாகச் சொல்லக்கூடிய வார்த்தைகள் அல்ல, வெறும் சம்பிரதாயப் பேச்சல்ல.

இராஜாஜி அவர்களின் மறைவு உண்மையிலேயே ஈடுகட்ட முடியாத பெரும் இழப்பாகும். இராஜாஜிக்கு ஈடான ஒரு அரசியல் தலைவரை அரசியல் உலகம் இனிமேல் காண முடியுமா என்பது ஐயப்பாட்டிற்குரியதாகும். அப்பேர்ப்பட்ட தலைவரை இழந்து தவிக்கிற அவர்தம் குடும்பத்தாருக்கும், அவர்களது இயக்கத்தில் தொடர்பு கொண்டிருக்கும் தொண்டர்களுக்கும் எனது கட்சியின் சார்பாக எங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.



திரு. இராஜாஜி அவர்கள் மறைவு குறித்தும், உறுப்பினர்  
திரு. பி. கோபால் அவர்கள் மறைவு குறித்தும்

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்] [1973 பிப்ரவரி 3]

அத்துடன், கோவை மேற்குத் தொகுதியைச் சேர்ந்த திரு. ப. கோபால் அவர்களின் மறைவு குறித்தும் என் கட்சி சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழங்கிய கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற மூன்று கொள்கைகளை உள்ளத்தில் உறுதியோடு ஏற்றி வைத்து, அண்ணா அவர்கள் எந்த அரசியல் நாகரீகத்தைக் கற்றுத் தந்தார்களோ, அந்த அரசியல் நாகரீகப்படி அண்ணா அவர்கள் வகுத்துத் தந்த புதிய பாணியின் அடிப்படையில் மக்களுக்குத் தொண்டாற்றி வந்த, அறிவு நிறைந்த, அடக்கம் நிறைந்த, தொகுதி மக்களின் நல்லெண்ணத்தைப் பெற்ற ஒரு சிறந்த உறுப்பினரை, திரு. கோபால் அவர்களை இழந்திருக்கிறோம். திரு. கோபால் அவர்களின் மறைவால் வாடி நிற்கும் அவர்தம் குடும்பத்தாருக்கும் என் கட்சியின் சார்பாக ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : பேரவை உப தலைவர் அவர்களே, இராஜாஜி அவர்களின் பெயராலும், திரு. கோபால் அவர்களின் பெயராலும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இரங்கற் தீர்மானத்தை, அவை முன்னவர் அவர்கள் பிரேரேபித்துள்ள தீர்மானத்தை ஆதரிக்குமுகத்தான் நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல உங்கள் முன் நிற்கிறேன். மனிதன் உயிரோடு இருக்கும் போது மனிதனை அளவுகோல் வைத்துத்தான் சிந்திக்கிறான். மனிதன் இறந்த பிறகுதான் மனிதப் பண்போடு மனிதனைச் சிந்திக்கிறான். இது உலக இயற்கை. ஒரு மனிதனைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது உயிரோடு இருக்கும்போது சிந்திப்பதற்கும் இறந்ததற்குப் பிறகு சிந்திப்பதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. இறந்ததற்குப் பிறகு சிந்திக்கும் சிந்திப்பு இருக்கிறதே அது மனிதப் பண்போடு சிந்திக்கும் சிந்திப்பாக இருக்கிறது. நான் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவன் என்ற முறையில் இங்கு பேசினாலும் நான் மிகத் தாழ்மையாகக் குறிப்பிட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், நான் ஒரு மனிதன் என்ற முறையில்தான் இந்த இரங்கற் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிறேன். நான் இராஜாஜி அவர்களைப் பற்றி, சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் பேசாமல் அவர்களை ஒரு பேரறிஞர் என்ற முறையில் நான் இங்கு பேச ஆசைப்படுகிறேன். மனிதர்கள் தோன்றுவார்கள், இறப்பார்கள். ஆனால் இறந்ததற்குப் பிறகு மனிதர்களைப்

1973 பிப்ரவரி 3] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

புகழ்வது மட்டுமல்ல, அவர்களிடத்திலிருந்து சில பண்பாடுகளைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பண்பாட்டிற்கு இலக்கணமாக இராஜாஜி அவர்கள் திகழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் துணிந்து சொல்வேன். ஒன்று என் நினைவிற்கு வருகிறது. அரசியலில் எதிர்த்தேதான் அவர்கள் அதிகமாக நந்தியிருக்கிறார்கள். எது தனக்கு சரி என்று படுகிறதோ, எது நியாயம் என்று தான் கருதுகிறாரோ, அதை கட்சியின் எல்லைக்கோடு என்றல்ல, அதைத் தாண்டி நிற்கிற பெரும் பலம், எதைப்பற்றியும் சிந்திக்காமல் தன்னுடைய கருத்துக்களை மக்களுக்காகச் சொல்வதில் முதன்மை வகித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

நாட்டுப் பிரிவினை உச்சக்கட்டத்தில் இருந்தபோது, மதிப்பு மிக்க சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் அவர்கள் பூமி பிளந்து தூள் தாளானாலும், வானம் இடிந்து பொடிப் பொடியானாலும் நான் அதற்கு இணங்க மாட்டேன் என்று சொன்ன நேரத்தில் மிகத் துணிந்து பிரிய வேண்டியதுதான், அந்தக் கூட்டத்திற்கு அது வந்துவிட்டது, நிச்சயமாகப் பிரியத்தான் வேண்டும் என்று சொன்னபோது அவர்களுக்கு நாட்டில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்பு கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அதையும் அவர்கள் சமாளித்தார்கள்.

இன்னொன்றும் என் நினைவிற்கு வருகிறது. காலேஜ் மாணவர்களால் ஒரு கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கும், எனக்குக் குறிப்பாகத் தெரிகிற படம் என்னிடம் இருப்பதால் சொல்கிறேன், திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்களும் அந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்திற்கு இராஜாஜி அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அப்போது ஒரு சம்பவம் நடந்தது. இராஜாஜி அவர்கள் பேசுவதற்கு எழுந்திருக்கும் சில நிமிடங்களுக்கு முன்பு--எல்லா மாணவர்களும் என்று நான் நினைக்கிறேன்--மாணவர்கள் அவர்களிடம் சென்று கேட்டார்கள் “ஐயா, நீங்கள் முன்பு இந்தியை ஆதரித்தீர்களே, இப்போது எதிர்க்க வந்திருக்கிறீர்களே, ஏன்?” என்று கேட்டார்கள். வாய் பேசி மூடுவதற்கு முன்பு அவர்கள் சொன்னார்கள், அப்போது அது எனக்கு சரி என்று பட்டது, அதைச் சொன்னேன், இப்போது எது எனக்கு சரி என்று படுகிறதோ அதைச் சொல்கிறேன். சொல்லும் உரிமையோடு



[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1973 பிப்ரவரி 3]

நான் சொல்கிறேன், கேட்கும் உரிமையாடு நீங்கள் கேளுங்கள், தீர்ப்பு அளிப்பது உங்கள் உரிமை என்று சொன்னார்கள். இதிலிருந்து நாம் புரிந்து கொள்வது என்னவென்றால், ஒரு மனிதன் அவனுக்கு எது சரி என்று நினைக்கிறானோ அதைச் சொல்வது என்பதாகும். கட்சி வாதம் அவர் பேசவே இல்லை, எப்போதுமே கருத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார். கட்சியின் கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் அவர் கட்சி வாதம் பேசவில்லை. கட்சி வாதத்திற்கு அவர் தன்னை பலியாக்கிக் கொண்டதேயில்லை. கட்சியின் கருத்து ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், ஒன்றில் நியாயம் இருக்குமானால் உடனே அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை அவரிடத்தில் இருந்தது. இதை யெல்லாம் அரசியல் ஈடுபாடுடைய, அரசியலோடு தொடர்புடைய, அரசியலில் வருங்காலத்தில் பெரிய பெரிய பங்கு பெரும் நட்புடைய அணி சிந்தித்துப் பின்பற்ற வேண்டிய செயலாகும் என்று கூறிக்கொள்வேன்.

அவர் 1930-ல் ஒரு போராட்டத்தை நடத்தினார். அந்தப் போராட்டத்தில் பங்கு பெறுவதற்காக நான் திருப்பூரிலிருந்து வந்திருந்தேன். அப்போது எனக்கு உடல் நலம் இல்லாமல் இருந்தது. மிக நோய் வாய்ப்பட்டு இருந்தேன். பனியோ அதிகமாக இருந்தது. உப்பு காய்ச்சுகிற இடத்திற்கு நானும் போய் இருந்தபோது இருமிக் கொண்டிருந்தேன். எனக்கு டி.பி. என்று அவர் கருதி விட்டார். கூப்பிட்டுச் சொன்னார், தம்பி நீ வந்ததே போதும், நீ போராட்டத்தில் பங்கு பெற்றதாகக் கருதுகிறேன், நீ வீடு திரும்பலாம் என்று சொன்னார். அவர் சொல்லியதற்குப் பிறகும் நான் ஒளிந்து இருந்து, வேறு ஒருவரிடத்திலிருந்து கொடியைப் பிடுங்கி சென்று கொண்டிருந்த போது, பின்னிலிருந்து பார்த்து விட்டு “நான் உனக்கு முன்பே சொல்லி விட்டேன், நீ போகலாம்” என்று சொல்லிவிட்டார். தொண்டர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து, கூட்டம் சேர்த்து தன்னுடைய கட்சியின் பலத்தைக் காட்டுகிற இன்றைய சூழ்நிலையில், வருகின்றவர்களையும் “வேண்டாம், நீ நோய்வாய்ப் பட்டிருக்கிறாய், கம்பி, பாவாயில்லை பணி தான் முக்கியமே தவிர, மற்றவை முக்கியமல்ல” என்று எடுத்துக்காட்டும் பண்பு இருக்கிறதே, அது இப்போது இருக்கும் அரசியல் வாதிகளுக்கு மிகமிகத் தேவை என்று கருதுகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 3] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

இன்னொன்று அவர்களிடத்திலேயிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது—நேச மனப்பான்மை எந்த நேரத்தில் எது தேவையோ, அதற்கு இணங்குவதும், அதைக் கேட்பதிலும் அவர் எப்போதுமே தயக்கப்பட்டதில்லை. எங்களுடைய அருமைத் தலைவராகியதே மலலத அவர்களிடத்திலே தன்னுடைய மந்திரி சபையை நிலைப்படுத்துவதற்காக உதவி கேட்கிறபோது சொன்னார்—இரண்டு கிழவர்களும் சந்தித்தார்கள். நான் அப்போது உடன் இருந்தேன்—“நான் உங்களின் பலத்தை நாடி வந்திருக்கிறேன்”. எங்கள் தலைவருக்கு இருந்த அடக்கத்தில், ‘பலம் உங்களுடையது அதிகம், அதில் நாங்கள் சேர்ந்து கொள்ளவேண்டுமென்கிறீர்களா’ என்று சொன்னார். அதற்கு அவர் ‘உங்களுடையது தான் ஊன்றுகோல், உங்களுடைய உதவி தேவை’ என்று சொன்னார். எங்கள் தலைவர் பின்னாலும் சொன்னார். ‘உதவி என்று சொல்லாதீர்கள், ஆதரவு’ என்று சொல்லுங்கள். மறுபடியும் சொன்னார், மீண்டும் சொன்னார், “இப்போது உங்கள் உதவி தான் தேவை” இந்த நாட்டிற்கும், எங்களுக்கும், என்னுடைய மந்திரி சபையைக் காப்பாற்றுவதற்கும் உங்கள் பலம் உதவியாக இருக்கும் என்று சொன்னார். அதுதான் அரசியல் பண்பு. நாங்கள் வேலூரில் முஸ்லீம் லீக் மாநாடு ஒன்றை நடத்தினோம். அந்த மாநாட்டிற்கு அவரை அழைத்தோம். நாங்கள் அழைத்த போது, ‘முஸ்லீம் லீக் மாநாட்டிற்கா, நாடு’ என்று கேட்டார். ‘ஆமாம், நீங்கள்தான் வரவேண்டுமென்று’ சொன்னோம். அவராகவே சொன்னார், “வாஸ்தவம்தான், ஒரு சமயம் என்னுடைய மந்திரிசபையை காப்பாற்றுவதற்காக மட்டுமல்ல என்னுடைய மானத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகவும் உதவியாக இருந்த உங்கள் கூட்டத்தில் வந்து நன்றி சொல்வது என்னுடைய கடமை, வருகிறேன்” என்று. அவர் அந்த மாநாட்டிற்கு வந்தபோது அந்த மாநாட்டை நடத்துகிறவர்கள் அவருக்கு அதற்குள்ளாக தொப்பியைப் போட ஆரம்பித்து விட்டார்கள், அவருடைய தலையில் துருக்கி குல்லையைப் போட்டுவிட்டார்கள், அங்கேயிருந்த நம்முடைய அரசியல் பண்பாளர்கள். அதைப் பார்த்துவிட்டு மிகச் சாதாரணமாகச் சொன்னார் ‘எனக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற இஸ்மாயில் சாகிப் தலைக்குத் தொப்பி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு தொப்பியும் இருக்கிறது, அந்த உள்ளமும் ஒன்றாக இருக்கிறது. நான் தொப்பி மட்டும்தான் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன், உள்ளம் வேறாக இருக்கிறது.’ அந்தத் துணிவு, அந்த



திரு. இராஜாஜி அவர்கள் மறைவு குறித்தும், உறுப்பினர்  
திரு. பி. கோபால் அவர்கள் மறைவு குறித்தும்.

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1973 பிப்ரவரி 3]

சொல் நாகரீகம், உள் உணர்வு, அந்தப் பண்பு வேண்டும். அந்தப் பண்பைப் பின்பற்றுவதுதான் அரசியல் வாதுகளின் முக்கியமான நாகரீகமாக இருக்கவேண்டும். அவர் அந்த மாநாட்டில் பேசுகிற போது சொன்னார். அவருடைய குறிப்பிவிருந்து சொல்கிறேன்—அதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். “ஒரு ஜனநாயகப் பண்பு நிலைத்து நிற்க வேண்டுமானால், ஒரு ஜனநாயகம் உளர்ந்து வருவதற்கு ஆதரவு கொடுத்து பெருமைப்படுத்தலாம்” என்று சொன்னார். அது எவ்வளவு பொருத்தமானது இந்த நேரத்தில் என்பதை தயவுசெய்து சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அந்தப் பெருமகளின் மறைவு இந்தத் தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, இந்தியாவிற்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கே ஒரு நஷ்டம். அந்தத் துணிவுள்ள மனிதனை நாம் இழந்தது ஒரு பெரும் பேரிழப்பு. அந்தப் பேரிழப்பு எடு செய்யமுடியாதது மட்டுமல்ல. எப்போதுமே நிறைவு செய்ய முடியாதது.

எதையுமே சாதாரண பாவையில் சொல்லி மக்களுக்கு விளங்க வைக்கும் தன்மையுடையவர். அந்தப் பெருமகனரை இழந்த துக்கத்தில், நான் முன்பு சொன்னதுபோல் கட்சியின் சார்பில் மட்டுமல்ல, தனிப்பட்ட மனிதன் என்ற முறையில் பங்கு பெற்று, அந்த பெருமகனார் ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டுமென்று நான் பிரார்த்திப்பதோடு, அவருடைய பிரிவால் வாடுகின்ற அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை என் சார்பிலும், என் கட்சியின் சார்பிலும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, என்னுடைய அருமை நண்பர் கோவை கோபால் அவர்கள் மறைவு குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அவரிடத்தில் எனக்கு அரசியல் தொடர்பு உண்டு. ஏனென்றால் நான் அந்த ஜில்லாவில் இருப்பதால். அவர் ஒரு அடக்கம் மிக்கவர், கட்சிப் பணியில் பற்றும் பாசமும் மிக்கவர், மிக்க தூய்மையானவர். இங்கே பேசிய நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார். ‘அவர் தலை குனிந்து வருவார், மௌனமாகப் போவார்’ என்று. அவர் சொன்னதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். தலை குனிந்து வருவார், உண்மைதான், ஆனால் அவர் உள்ளம் தலை நிமிர்ந்து இருந்தது. கொள்கையின் வேராக இருந்தார். அண்ணாவின் தோழர்களில் ஒருவராக இருந்தார், அவருடைய

1973 பிப்ரவரி 3] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

அன்புத் தம்பிகளில் ஒருவராக இருந்தார். அரசியலின் பெயரால் பணியை ஆற்றிவிட்டு, அவருடைய மனைவியையும், மற்றவர்களையும் இனிமேல் உழைத்துச் சாப்பிடுங்கள் என்ற அவ்வில் விட்டு விட்டு, ஒரு அரசியல் சூழநிலையிலிருந்து தன்னை மறைத்துக்கொண்டு வட அந்தப் பெருமகனுக்கு என உடைய அஞ்சலியைச் செலுத்தி, எங்கள் கட்சியின் சார்பாக அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த இரங்கல் தீர்மானங்களை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* Dr. H. V. HANDE : Mr. Deputy Speaker, Sir, in support of the two condolence resolutions before us, viz., the passing away of revered Rajaji, one of our greatest leaders and also in support of the resolution with regard to the passing away of my distinguished colleague Mr. P. Gopal of Coimbatore West Constituency, I rise to offer my remarks.

Mr. Gopal was a distinguished friend of mine and I think one of those rare specimens of politicians who worked his way into the political career in an unobtrusive manner without any show or without any pomp. It was a sad experience for me when I heard that we had lost one of our distinguished colleagues of the Assembly. When I was in Coimbatore recently I met quite a number of my party members. Unanimously there was only one opinion, that Mr. Gopal was not only a distinguished member of the Legislative Assembly but that he conducted his political life even outside the Assembly with rare distinction and dignity and also he had earned a name that he was totally incorruptible. He did things in an incorruptible manner. The net result was that when he passed away, Mr. Gopal has not left any property for his family. This is what every one of my friends was telling me when I was in Coimbatore. Practically he has not left any property for his family. He has not left anything for them to use, or to the use the proverbial term, he has left them on the streets. I only hope and trust that the public will realise how much sacrifice an honest politician has to make in these hard days. On behalf of the Swatantra Party, Sir, I associate myself with the condolence resolution moved on the passing away of Thiru Gopal.

Now, Sir, I come to the most painful part of today's deliberations, namely, associating myself with the Resolution on the



[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

[1973 பிப்ரவரி 3]

passing away of the greatest among greatest persons that mankind has seen in the last quarter of a century, I would say. Revered Rajaji was my distinguished leader. In 1964, after I won from the Graduates' Constituency, I had the unique opportunity of going to Bazulla Road and then meeting Rajaji and requesting him to take me as one of his political 'Sishyas'. Then he put me a number of searching questions and finally after he was satisfied with me that I may be able to do something in the manner in which he would like things to be done, he selected me as one of his students in politics.

As far as I am concerned, it is not just the loss of a great leader or the loss of one of the greatest of mankind. For me, it is a personal loss. From 1964 onwards, till the end of Rajaji's physical extinction, I would say, I was by his side. I was pulled up, I was corrected, I was chided and I was guided by him, and then I was shaped into a politician or whatever it is. In other words, he selected me finally as one of his students; but the most endearing attachment he showed me was something which I had received only from my father. That way too, it is a great loss to me.

Whenever I used to go to Rajaji to see him and talk to him, I used to choose a particular time as for 'Dharma Darsan', sometime between 12-30 and 12-45 or so. Whenever he knows that I am outside, or when he is told I have come there, he invariably used to call me even though no appointment had been fixed earlier and he used to like my businesslike way. He always liked one thing in me and that was the quickness with which I used to finish my interviews with him. Always he used to ask me what was happening in the Assembly. So to say, I was a link between the Assembly and Rajaji during the past eight years. In fact, I may be excused if I say something personal. During one of these days, I had gone to him with a friend of mine and he asked me who that friend was; I told him his name and then he told my friend 'Do not desert Hande; because he speaks my voice in the Assembly'. I was not aware of this for a long time. It was only after Revered Rajaji passed away and when I was giving a speech during a condolence meeting, this friend of mine was weeping and narrated this instance and said that Rajaji had

1973 பிப்ரவரி 3] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

a soft corner for Dr. Hande. I feel very sad that many of us have not lived up to his expectations; all of us know the standard he expected of us.

Our distinguished friend Mr. Mohideen said about measuring Rajaji with the proper yardstick only after his passing away and he mentioned it beautifully in his own manner. But the tragedy of it all is that when such great men are alive we do not do anything; only after the passing away of such great men we start measuring them. Whether it is Jesus Christ or the Buddha or the Mahatma or Rajaji, we have always been committing this mistake. That is how I feel.

Just imagine a great man like Rajaji who has lived for 94 years doing the things which he has done. In his 80th year he had the guts and courage to start a political party. Whether that political party has come up to his expectations in quantity and quality is altogether a different matter. Here was a great man who had the courage in his old age of 80 years to start a political party, writing almost to all leaders in different parts of India, assembling them in one place and then telling them, 'Let us carry on the Cross, let us safeguard the rights of men so that the fundamental human rights are properly upheld'. It is to propagate that ideal that he started the Swantantra Party. And then being told by my friend, distinguished Prof. Ranga. I distinctly remember the comments that were made then. Prof. Ranga started saying, "our policies should be mass-based". Revered Rajaji stated that our policies should be broad-based, Rajaji immediately said in his own penchant manner, cutting him short, 'Look here, Mr. Ranga, our policies may be or may not be mass-based, I am not concerned: but our policies will be definitely broad-based'. There is vast difference between mass-based and broad-based policies. Our policy should be to convert the masses into the elite. Even recently when somebody told Rajaji that the political climate, political atmosphere in the State is very serious, even when he was ill, he corrected him and said 'Do not say it is serious, say it is confusing'. This is the way he looked at things even during the last moments of his life. His mind was always clear and he was clear about what he was saying.

Another peculiarity about Rajaji is that though he had held several posts—he was the Governor-General in this very hall, he



[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 பிப்ரவரி 3]

was the Prime Minister as it was used to be called in those days with Mr. Prakasam as one of his lieutenants; he was the Chairman of the Salem Municipality, he was the Governor of West Bengal—he held all of them with a distinction. What is the distinction between Rajaji and others? He had distinguished himself in several ways. One clear distinction was whatever the post that Rajaji occupied, he gave lustre to the post so that later on when persons came to occupy that post, they had a pride that they were holding the post which Rajaji held.

Sometime ago, I met the Chairman of the Salem Municipality. He was saying, 'you must particularly remember that I am occupying the post today which was held some decades ago by no less a person than Rajaji'. That was the pride of the man. The same is the case with any post, whether it was Chief Minister's post, Governor's post or the highest post of the country, everyone was proud of it as that was once occupied by Rajaji. Even Mountbatten was proud of the fact that he had occupied the post which was later filled by Rajaji. In other words, even Britishers here at that time, in the Pre-Independence days, when many were saying constantly that this country does not deserve independence, after they had gone, many have said openly that this is a country which has produced Rajaji and who can say this country does not deserve independence which has produced a luminary like Rajaji and what more one wants? That is how they have mentioned about Rajaji and the country.

Then again, all of us are agreed today that we have strayed from the path of Mahatma Gandhi. Recently, 3 or 4 days back, on the 30th of January, I heard a number of people saying that Mahatma Gandhi had shown us the right path but many of us have strayed away from that path. Many times I feel very sad that this is so. It is a fact that Mahatma Gandhi showed us the right path and he showed us several things and we have forgotten them. But what is the remedy? I used to think about the remedial measure. I have asked myself many times this question. The last link we had with Mahatma Gandhi was Rajaji; literally the last link he was. Sometimes I also feel that it is the lost-link: we have lost that link. Then again, I remind myself that though the last link has become a lost-link, the lasting link between this

1973 பிப்ரவரி 3] [டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

generation and Mahatma Gandhi is again Rajaji—whatever teaching that Rajaji has left for us. So, the lost-link is definitely the lasting link and so if we want to propagate and further the ideals of the Mahatma, we have to see whatever has been said by Rajaji. We have to approach in that spirit whatever Rajaji has been saying with regard to Mahatma.

With regard to Rajaji himself, I would with the permission of the Chair like to quote a small letter written to Revered Rajaji by Mahatma Gandhi on 16th July 1925 :—

“ My dear C.R.,

Somehow or other I need your letter to feel that all is well with you. My position is this. My body and mind are living in a world by which I remain unaffected, but in which I am being tried. My soul is living in a world physically away from me and yet a world by which I am and want to be affected. You are a part of that world and perhaps the nearest to me. My innermost being wants your approbation of what I am doing and thinking. I may not always succeed in getting it, but it craves for your verdict.

Now you understand exactly why I want to hear from you apart from many other reasons. You must let me have, if it is only a post card a week. Mahadev, Devdas, Pyarelal should keep you posted with what is going on.

And you must keep well .....

Yours lovingly,  
Mahatma Gandhi.”

That is what Mahatma Gandhi has written to Rajaji sometime ago. Even Mahatma Gandhi was not sure he could always count on Rajaji's approbation for whatever he did.

It is sometimes told that we have to raise some monuments for revered Rajaji. I agree with every one that such monuments have to be raised. In fact, I had discussed with our Hon. Chief Minister sometime ago that we must raise a monument for Rajaji at or near Gandhi Mantapam. My distinguished friend, Mr. Venkatasami, who is Deputy Leader of our Party, he hails from the birth place of Rajaji, he had written to me a letter that the house where



[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 பிப்ரவரி 3]

Rajaji was born in Thorappalli must be taken over by Government and must be converted into a national monument. In fact he had written to me that a college must be started in Hosur in honour of Rajaji. Several suggestions have been pouring in to do something to perpetuate the memory of Rajaji. I feel that whatever we do, we must not do merely because it will satisfy us. But let us ask ourselves what would have satisfied Rajaji most, if he had been alive and suppose we had asked him "Sir, what would please you most", he would straightaway have given the answer that the only thing that would please him most is that we should try to emulate the teachings of Mahatma Gandhi. That is what he would say "please follow the teachings of Mahatma Gandhi". I would therefore say that the greatest monument that can be erected for Rajaji is to follow Rajaji's teachings. Though he was the best among all politicians, let us not forget that a lot of criticisms were directed against Rajaji when he was alive, completely forgetting that he has done so many good things which had never been done by any politician in this country.

Who was the first person to propagate inter-caste dining? The distinguished lady member, Thirumathi Jothi Venkatachalam who had been a Minister under Rajaji knows that he was the first to bring in inter-caste dining. It is all easy now. But at that time, it was impossible. The people of the country were not in favour of inter-caste dining, the communal barrier was so strong. It was at that time that Rajaji began this inter-caste dining. Before Mahatmaji started the Harijan movement, Rajaji started not only this inter-caste dining but he was the first to say that Harijans should be treated as equals and also be allowed to enter the temple and worship just as others. Of course, such a thing is the fashion of the day. But at that time there was such a fierce opposition to his Harijan temple entry programme. But Rajaji never feared the opposition. Even his house in Sa'lem Agraharam was threatened to be set-fire to but he never feared and went on with his programme of Harijan uplift undaunted. Now things have moved up and not only Harijans enter and worship but they are even considered for appointment as Archakas.

Next was prohibition. He laid great emphasis on it. He brought it at the time of British rule, when opposition was so

1973 பிப்ரவரி 3] [டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

strong for prohibition. If he was convinced of a measure, he brought it fearlessly. There is difference between Rajaji advocating prohibition and myself or others advocating it. He could not watch people suffering. When Rajaji went out on his drive he saw the sufferings of the people due to alcoholism and when he returned home, he used to weep over their sufferings. He felt the pulse of the people and said and did things. He did not say anything for the sake of oratory. Even when Viet Nam war was going on and there was experimental testing of atomic weapons, Rajaji felt very bitter over it and said that such things should be stopped. Any suffering whether it was in our country or elsewhere made him unhappy. Human suffering was a thing which he could not endure. Whether it is warfare, or testing of atomic weapons, he raised his voice against it. Once I had the privilege of talking to Rajaji, I asked him "Sir, we are going to declare your birthday week as democracy week". So many things we do for our party propaganda. He laughed and said that "I feel that the one good thing I had done is the bringing in of the Agricultural Debt Relief Bill". If it was possible for Rajaji to feel that agriculturists were all indebted at that time, how much more he would be feeling now at the lot of agriculturists? Countless number of agriculturists are grateful to Rajaji today. Imagine how he brought in the Tanjore Pannayal Protection Act. It is all right that we talk about it easily now. In the teeth of so much opposition at that time, he brought in that measure, for the benefit of the pannayals.

Once he was convinced that a measure was necessary, he never feared the opposition, he introduced that measure for the sake of the people at large. In regard to labour problems, he was always on the side of workers. We know how during a labour dispute he took up the side of the workers against the management.

The hon. Member Thiru A. R. Perumal also mentioned about the yeoman service rendered by Rajaji through his writings and his translation of the famous epics of Ramayana and Mahabharata. He wanted that the people should improve their quality of mind and he wanted the people should be of higher quality and hence he wrote those books. Therefore it is our duty to live up to his expectations. That is the best way in which we can honour his memory.



திரு. இராஜாஜி அவர்கள் மறைவு குறித்தும், உறுப்பினர்  
திரு. பி. கோபால் அவர்கள் மறைவு குறித்தும்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 பிப்ரவரி 3]

Finally, what can I, a humble han, say anything about Rajaji ? Have I got the requirements to talk about Rajaji ? For that matter have I or anybody here can boldly say he has the requirements to talk about, Rajaji ? Only Rajaji himself can talk about himself. I have just taken one line from the speech that Rajaji made at a particular meeting on February 5, 1948 on the death of Mahatma Gandhi. This is from Rajaji's speech made by him at the Calcutta University when he was Governor of West Bengal. I shall read just one line :—

“Lastly what we have to do is to deserve to have possessed, even for a brief time, the man that has passed away”. Let me say this. We must see whether we deserve to have possessed Rajaji. We all know how Rajaji treated his friends. When Mohamed Ismail passed away, one of the best obituaries written about Mr. Ismail was by Rajaji. But who is now there to write such obituary about Rajaji ? That is why I have taken the last line of the speech made by Rajaji on Gandhiji's death. Let us see whether we deserve to have possessed Rajaji. If Rajaji had been alive, he would have objected to my saying this but because he is not here probably I make bold and say this. What we have to do is to deserve to have possessed that brave and valiant man, who has passed away. Let us try to see that we deserve to have possessed such a great man of not only Tamil Nadu, not only India but of the whole world. With these words, I support on behalf of my party—on behalf of every one of us, there is no question of party in this—the condolence resolution that has been brought forward on the death of revered Rajaji. Thank you.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய அலையின் உதவித் தலைவர் அவர்களே, நாட்டின் சுதந்திரப் போராட்டத்திலே அறிவாற்றலோடும், திறமையோடும், உறுதியோடும் போராட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தி சுதந்திரத்தை வாங்கித் தந்த முதலாம் தலைவர்களுள் ஒருவரான இராஜாஜி அவர்கள் இன்றைக்கு நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்கள். அவர்கள் நம்மிடையே இல்லை யென்றாலும் அவர்கள் நாட்டிற்கு ஆற்றிய பணி, அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கள் இவையெல்லாம் சேர்ந்து தனக்குப் பின்னாலே ஒரு பெரும் சரித்திரத்தை உருவாக்கி மறைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய செயல்கள், சேவா உணர்வுகள், நேர்மை, தெரியும்

1973 பிப்ரவரி 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாணிக்கம்]

இவையெல்லாம் நமக்கும் வருங்காலத்திலே இருக்கின்ற அரசியல்  
வாதிகளுக்கும் பெரும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் என்பதிலே  
சந்தேகம் இல்லை.

எவ்வளவுதான் முற்போக்கான கருத்துக்களாக இருந்தாலும்  
காலப்போக்கை அனுசரித்துத்தான் சில கருத்துக்களை வெளியிட  
முடியும், கொண்டு வர முடியும். அம்மாதிரி இருக்கின்றபோது, 35  
ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே நாட்டிலே கல்வி வளர்ச்சி இல்லாத  
காலத்திலே, அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியில்லாத காலத்திலே, பெரும்  
மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு தைரியமாக முன்வந்தவர்கள்  
இராஜாஜி அவர்கள். எனக்கு முன்னாலே பேசிய தலைவர்கள்  
எல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆலயப் பிரவேசம்,  
தீண்டாமை ஒழிப்பு எல்லாம் அந்தக் காலத்திலே ஒத்துக்கொள்ள  
முடியாதவையாக இருந்தன. ஆனால் இராஜாஜி அவர்கள் அவ்வளவு  
எதிர்ப்புகளையும் சமாளித்து அவற்றைக் கொண்டுவந்து, திறமை  
யோடு, தைரியத்தோடு, நிறைவேற்றினார்கள், என்றால் எந்தக்  
காலத்திலே அதைச் செய்தார்கள் என்பதை வைத்துத்தான் நாம்  
பாராட்ட வேண்டும்.

அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபொழுது, மதுவிலக்கைக்  
கொண்டுவந்தது ஒரு பெரிய காரியம் ஆகும். சுதந்திரப்  
போராட்ட காலத்திலே கட்சியை உருவாக்குவதற்கு காந்தி  
யடிகள் மக்களிடையே செய்துவந்த முக்கியமான பிரச்சாரம்  
மதுவிலக்கு ஆகும். அந்த முறையிலே இராஜாஜி அவர்கள்  
ஆட்சிக்கு வந்ததும், மிகத் திறமையோடு, தைரியமாக மதுவிலக்கு  
சட்டத்தை முதன்முதலாகக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினார்கள்  
இராஜாஜி அவர்கள்.

அதே சமயத்திலே பல விவசாயக் குடும்பங்கள் கடன் தொல்லை  
களுக்குள்ளாகி அவர்கள் சொத்தேதும் இல்லாத நிலையிலே நெரு  
ளிலே விடப்படுகின்ற நிலையிலே இருந்தபொழுது இராஜாஜி  
அவர்கள் கொண்டுவந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்தினால்தான்  
அவர்கள் அன்றைக்குப் பாதுகாக்கப்பட்டார்கள். அன்றைய  
தினம் அதற்கு பெரும் பணக்காரர்கள் எல்லாம் கடுமையான  
எதிர்ப்புகள் தெரிவித்தாலும்கூட இராஜாஜி அவர்கள் திறமை  
யாகவும், தைரியமாகவும் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து  
நிறைவேற்றினார்கள்.



[திரு. ஏ. ஆ. மாரிமுத்து] [1973 பிப்ரவரி 3]

அந்த முறையிலே, பண்ணை அடிமை முறையைப் போக்குவதற்காகவும் இராஜாஜி அவர்கள் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும் கொண்டுவந்தார்கள். ஒரு விவசாயக் கூலி ஒரு நிலப் பிரபுவினால் அடிமையாகக் கருதப்பட்டு வந்த நேரம், ஒரு நிலப் பிரபுவிற்குச் சொந்தமான பண்ணையைவிட்டு வேறொரு பண்ணைக்குப் போகக்கூட உரிமை கிடையாது, விவசாயிக்கு அப்படிப்பட்ட நேரம். திருவாரூர் தேர் இழுப்பதற்காக ஒவ்வொரு பண்ணையாரும் குறிப்பிட்ட ஆட்களை அனுப்பவேண்டுமென்ற முறை இருந்தது. 500 பேர்களை வைத்துக்கொண்டு தேரை இழுக்கச் சொல்லி சாட்டையை வைத்துக்கொண்டு தேர் இழுக்கச் சொன்ன சம்பவம் சீக்கிரமாக மறந்துவிடக்கூடியதல்ல. அந்தச் சமயத்திலேதான் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற ஒரு சட்டத்தை இராஜாஜி அவர்கள் கொண்டுவந்து விவசாயிகளைப் பாதுகாத்தார்கள்.

இராஜாஜி அவர்கள் பிற்காலத்திலே கொஞ்சம் மாறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் தொடக்கத்திலே அபேதவாதம் பற்றி அதிகமான கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிறையிலிருந்தபொழுது தான் சேம்த பிரசங்கங்களை யெல்லாம் தொகுத்து அபேதவாதம் என்ற நூலை எழுதினார்கள். அந்தப் புத்தகத்தை நான் படித்த பிறகுதான் சோசலிஷக் கருத்துக்கள் என்னை ஈர்த்தன என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எந்தப் பெரிய விஷயத்தையும் மிக எளிய நடையிலே மக்களுக்குப் புரிய வைக்கக்கூடிய வகையிலே தெரிவிக்கக்கூடிய திறமை இராஜாஜி அவர்களிடத்திலே இருந்தது. அது ஒரு பெரும் ஆற்றல். அது இராஜாஜி அவர்களிடத்திலே இருந்தது. தங்கள் கருத்துக்களை கடைசிவரைக்கும் விடாப்பிடியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் ஒரு சிலர்தான் இருந்தார்கள், அவர்களிலே இராஜாஜி அவர்களும் ஒருவர். காந்தியடிகள் மகாத்மா என்று போற்றப்பட்டு அவர்கள் செல்வாக்கின் உச்ச கட்டத்திலே இருந்த காலம், அப்பொழுது இந்தியப் பிரிவினை கூடாது என்ற கருத்து பலமாக இருந்த நேரம். பாகிஸ்தான் பிரிந்தாகவேண்டும் என்று இராஜாஜி அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தைக் கிளப்பினார்கள். பெரும் புயல் கிளம்பியது.

1973 பிப்ரவரி 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அவர்கள் கூறிய கருத்து காந்தியடிகளின் கருத்துக்கு விரோதமானது என்றாலும்கூட கடைசிவரைக்கும் அழுத்தத்திருத்தமாக அவர்கள் சொல்லிவந்தார்கள். மாறுபாடான கருத்து இருக்கிறது என்பதால் அவர்கள் கட்சியை விட்டுத்தான் வெளியே போனார்களே தவிர, கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்கவில்லை. கடைசிவரைக்கும் உயிர் போகிற நிலையிலும்கூட அவர்கள் கருத்தை விடாமல் பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். உலகத்திலே ஒரு சிலர்தான் அப்படி இருக்கமுடியும். அப்படிப்பட்ட சிலரிலே இராஜாஜி அவர்களும் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார்கள்.

“ ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு  
ஆழி எனப்படு வார் ”

என்று குறள் கூறுகின்றது. அதற்கேற்ப, புயலடித்தாலும் சரி, சமுத்திரமே பொங்கினாலும் சரி, தன்னுடைய கருத்தை விட்டுக் கொடுக்காமல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். 60 வயதானாலே சிந்தனை சக்தி குறைவு என்று சொல்வார்கள். கருத்துத் தெளிவு இருக்காது என்று கூறுவார்கள். ஆனால் அவர்கள் 94 வயது அனுவும் கடைசி வரைக்கும் சிந்தனை சக்தி குறையாமல், கருத்துத் தெளிவு அற்ற நிலைமை ஏற்பட்டது கிடையாது. மறைந்த இராஜாஜி அவர்களின் குடும்பத்திற்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, நம்மிடையே பணியாற்றி வந்த நேர்மையான அரசியல்வாதியான பண்புமிக்க காலஞ்சென்ற கோவை மேற்குப் பகுதி உறுப்பினராக இருந்த கோபால் அவர்கள் மறைவிற்கும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக அனுதாபத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : பெருமதிப்பிற்குரிய அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மறைந்த முதலிநர் இராஜாஜி அவர்களுக்கு அஞ்சலி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே 94 அண்டிகள் வாழ்ந்து ஒரு பெரிய அரசியல் பாரம்பரியத்தை விட்டுவிட்டு அவர்கள் சென்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விடுதலைப் போராட்டத்திலே பெரிதும் ஈடுபட்டார்கள். விடுதலை பெற்ற இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரலாக பணியாற்றினார்கள். இந்திய அமைச்சராகவும் கமிஷனராகவும் முதல்வராகவும் பணியாற்றி நல்ல தொண்டைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை



[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்] [1973 பிப்ரவரி 3]

நாம் இந்த நேரத்திலே இங்கே நினைவுகூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அவர்கள் 1953-ஆம் ஆண்டிலே முதலமைச்சராக இருந்த பொழுது எங்கள் பகுதியைப் போன்ற—திருத்தணிபோன்ற—பகுதிகள் தமிழகத்துடன் சேரவேண்டுமென்ற முறையில் அதற்காக ஒரு எல்லைக் கமிஷன் உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசோடு போராடி பெரிதும் அதற்காகப் பாடுபட்டு எல்லைக் கமிஷன் அமைக்க ஏற்பாடு செய்து தமிழகத்திலே நாங்கள் எல்லாம் இணைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தந்தார்கள் என்பதை நான் நினைவுபடுத்த இந்த நேரத்திலே கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அத்தகைய பெரும் தியாகி, நாடு போற்றிய பெருமதிப்பிற்குரிய நல்லவர் இன்று நம்மிடத்தில் இல்லை. மறைந்த அந்தப் பெருந்தகையின் ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டுமென்று இறைவனை வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், நம்மோடு இருந்த, இரண்டாண்டுக் காலமேதான் சட்டமன்றப் பணியை ஏற்று வந்த கோபால் அவர்கள் பிரிந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்திற்குத் தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பேரவையின் முன்னவர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இரங்கல் தீர்மானங்களையொட்டி அனைத்துக் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். மறைந்த பெரியவர், மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் இந்த நாட்டின் கருவூலமாகவும், இத்தியப் பெருநாட்டில் மட்டுமல்லாமல் அனைத்துலக நாடுகளின் அன்பையும், மரியாதையையும் பெற்றவர்களாகவும் திகழ்ந்தவராவார்கள். அவர்களுடைய மறைவு ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பு என்பதனை நாம் உணர்கின்றோம்.

தன்னுடைய வாழ்நாளில் மிகப்பெரும் பகுதியை பொதுவாழ்விடமாக வழங்கிவிட்டு, அந்தப் பொதுவாழ்விலே மிகுந்த துணிச்சலான கருத்துக்களையெல்லாம் நாட்டிற்கு எடுத்துச் சொல்லியவர்களாகவும், சொன்ன கருத்துக்களைச் செயற்படுத்திக் காட்டியவர்களாகவும், கருத்து மாறுபாடுகள், கட்சி மாச்சர்யங்கள் எவ்வளவு

1973 பிப்ரவரி 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தான் குறுக்கிட்டாலும் அவைகள் மற்றவர்களோடு பழகுவதற்கு, நட்புரிமை காட்டுவதற்கு இடையூறுக இருத்தல் ஆகாது என்ற உயர்ந்த பண்பைக் கடைப்பிடித்தவர்களாகவும் மறைந்த இராஜாஜி அவர்கள் விளங்கினார்கள். அவர்களுக்கும், உத்தமர் காந்தியாருக்கும் இருந்த தொடர்பினையும், பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவிற்கும் இராஜாஜி அவர்களுக்கு இருந்த நட்பினையும், இந்தியாவினுடைய தேசியப் போராட்ட இயக்கத்திலே கலந்து கொண்ட கடமை வீரர்களுக்கும், இராஜாஜி அவர்களுக்கும் இருந்த தொடர்பினையும் இங்கு பேசிய அனைவரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்திலே மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் கொண்டிருந்த தொடர்பு பாராட்டத்தக்கதாய், போற்றத்தக்கதாய், அனைவரும் சிலாசித்துப் பேசத்தக்கதாய் அமைந்திருந்தது. அந்தக் காரணத்தினால்தானே என்னவோ, அண்ணா அவர்களின் நினைவு நாளைக் கொண்டாடக்கூடிய இந்த நாளில் இந்த மன்றத்திலே இராஜாஜி அவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் நிகழ்ச்சியும் இணைந்திருக்கிறதோ என்று நாம் எண்ணிட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பொருத்தமான அளவில், மனம் விட்டுப் பேசக்கூடிய அரசியல் பெருந்தகையாளராய் மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் விளங்கினார்கள்.

அவர்களுடைய பொதுவாழ்க்கையிலே ஏற்பட்ட எத்தனையோ கஷ்ட நஷ்டங்களையெல்லாம் எப்படிச் சமாளித்தார்கள் என்பதை இங்கே இரங்கல் தீர்மானத்திலே பேசியவர்கள் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எதையும் ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவெடுப்பதிலே இராஜாஜி அவர்கள் வல்லவர் என்பதற்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கைச் சரித்திரத்திலே பல எடுத்துக்காட்டுகள் இருக்கின்றன. ஈகை, இரக்கம் இவைகளைக் காட்டும் நேரத்திலேயும் கூடச் சற்று ஆராய்ச்சியிலேயே ஈடுபட்டுத்தான் அதை அவர்கள் காட்டுவார்கள் என்பதற்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாறு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கிறது.

அவர் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் ஒருநாள் திடீரென்று பாலக்காட்டிலிருந்து ஒரு குடும்பத்தினர் அவருடைய ஹோட்டலுக்கு வந்தார்கள். அவர் வழக்கறிஞர் பணிக்காகப்



[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 3]

புறப்பட்ட நேரத்தில் அவர்கள் குறுக்கிட்டு “நாங்கள் பாலக்காட் டிற்குச் செல்ல வேண்டும். திடீரென்று கையிலிருந்த பணம் பறிபோய்விட்டது. பாலக்காட்டிலே நான் ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகிறேன். எங்கள் குடும்பத்தினர் பாலக்காட்டிற்குச் செல்ல புகைவண்டிக்கான டிக்கெட் எடுப்பதற்குப் பணம் தேவை” என்று கேட்டார்களாம். உடனடியாக வழக்கறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள், “மாலையில்தான் உங்களுக்கு இரயில். அது வரையில் வீட்டிலே சாப்பிட்டு இருக்கலாம்” என்று கூற அவர்களும் மனமகிழ்ச்சியோடு எற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்களை இல்லத்திலே அமர வைத்துவிட்டு, கோர்ட்டிங்குச் செல்ல வேண்டிய இராஜாஜி அவர்கள் கோர்ட்டிற்குச் செல்லாமல் அஞ்சலகத்திற்குச் சென்று, அங்கிருந்து பாலக்காட்டிற்குத் தொடர்பு கொண்டார்கள். பாலக்காட்டில் ஹரிஹரன் என்ற ஆசிரியர் இருக்கிறாரா என்று கேட்டு, அப்படி ஹரிஹரன் என்ற ஆசிரியர் பாலக்காட்டிலே கிடையாது என்று தெரிந்து கொண்டு, நேரே கோர்ட்டிற்குப் போய் அங்கே அவர்களைப்பற்றி ஒரு வழக்கைக் கொடுத்து, அங்கிருந்து காவலர்கள் வந்து பாலக்காட்டுக்காரரைக் கைது செய்து நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். அங்கே வழக்கறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் அந்த எமாற்றக்காரர்கள் மீது வழக்கைத் தொடரவும், நீதிபதி அவர்கள் சினம் கொண்டு 200 ரூபாய் அபராதம் விதிக்க, இராஜாஜி அவர்கள், 200 ரூபாயை அவர்களால் கட்ட முடியாது, கொஞ்சம் குறைபுங்கள் என்று கேட்டு, பிறகு 50 ரூபாய் அபராதம் என்று விதித்தார்கள். அதைப் பார்த்த அந்தப் பாலக்காட்டு ஹரிஹரன் என்பவர் 50 ரூபாய் கட்டக்கூடிய அந்தஸ்து இருந்தால் உங்கள் விட்டிற்கு வந்து நான் ஏன் எமாற்றப் போகிறேன் என்று சொன்னதற்கு, மறுபடியும் இராஜாஜி அவர்கள் வாதாடி, அந்த அபராதத்தை 10 ரூபாயாகக் குறைத்து நீதிபதி உத்தரவு போட்டு விட்டு உள்ளே போன பிறகு, அந்த பத்து ரூபாயை இராஜாஜி அவர்களே கட்டி விட்டு, ‘இனிமேல் இப்படி யாரையும் எமாற்றாதீர்கள்’ என்று சொன்னதாக வாங்கக்கைச் சரித்திரத்தில் படித்துப் பார்க்கேன். இப்படி ஈகை, இரக்கம் காட்ட வேண்டிய நேரத்திலேயும்கூட. அவர்கள் ஆராய்ந்துதான் சில முடிவுகளை எடுப்பார்கள். அப்படி எதிலும் ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கும் அறிஞர் பெருமகனாகத் திகழ்ந்த இராஜாஜி அவர்கள் இன்றைக்கு நம்மிடத்திலே இல்லை.

1973 பிப்ரவரி 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இங்கே முன்னவர் அவர்களும், மற்றும் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல், அவர்கள் கட்சி, கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் ஒரு தனி அன்பை அனைவரிடத்திலும் காட்டுவார்கள். அவர்களுடைய இறுதிக் காலத்தில் இன்றைய ஆளுங்கட்சிக்கும், அவருடைய கொள்கைகளுக்கும், அவர் கட்சிக்கும் இருந்த தொடர்பு அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒன்று தான். ஆனாலும் அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிறார்கள், வீட்டிலே திடீரென்று அவருக்கு நோய் ஏற்பட்டுவிட்டது என்ற செய்தியை அறிந்ததும், நானும் நம்முடைய கல்வியமைச்சர் நாவலர் அவர்களும் அவர்களுடைய இல்லத்திற்குக் காலைிலே ஓடோடிச் சென்றோம். அவர்கள் தன்னுடைய நோய்ச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டு நாங்கள் வந்ததாகக் கருதாமல் திருமலைத்திற்கு அழைப்பதற்காக வந்திருக்கிறோம் என்று கருதி, நேற்றே வாழ்த்து அனுப்பிவிட்டேன், உடல் நலம் சரியில்லை, வருவதற்கு முடியவில்லை. ஆகவே, பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். பிறகு மருத்துவ மனையில் அவர்கள் சேர்க்கப்பட்ட பொழுது, நானும், கல்வியமைச்சரவர்களும், மற்றவர்களும் பார்த்த பொழுது என்னுடைய கரங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு அவர்கள் சொன்ன வார்த்தை, அவருடைய மக்களும், பேரப்பிள்ளையும், மருத்துவர்களும் சூழ்ந்திருந்த இடத்தில் சொன்ன வார்த்தை, இன்றைக்கும் என்னுடைய நெஞ்சிலே பதிந்துதான் இருக்கிறது. 'நம்முடைய நட்பை யாராலும், எந்தக் காலத்திலேயும் நீக்க முடியாது' என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, 'உங்களை நான் கடைசி வரையில் கைவிட்டு விடமாட்டேன்' என்று சொன்னார்கள். இது 10, 12 ஆண்டுக் காலமாக அவர்களுடன் பழகிய நேரத்தில், அவர்களுடைய பாச உணர்வினை, உள்ள உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொண்ட எங்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். 62-ம் ஆண்டு நடந்த பொதுத் தேர்தலில் முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், சுதந்திராக் கட்சிக்கும் தேர்தல் உடன்பாடு ஏற்பட முடியாமல் கடைசி நேரத்திலே உடைந்துவிட்டது என்றாலும், சில இடங்களில் அவர்கள் முன்னேற்றக் கழகத்தின் வெற்றிக்காகத் தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அப்படி ஈடுபட்ட இடங்களில் ஒன்று 62-ம் ஆண்டு தஞ்சாவூரிலே என்னுடைய தொகுதியாகும்.



திரு. இராஜாஜி அவர்கள் மறைவு குறித்தும், உறுப்பினர்  
திரு. பி. கோபால் அவர்கள் மறைவு குறித்தும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 3]

தனிப்பட்ட முறையிலேயும், கட்சி ரீதியிலேயும் அண்ணா அவர்களிடத்திலும், இன்றைக்கு அமைச்சர்களாக வற்றிருக்கின்ற அனைவரிடத்திலும் அவர்கள் காட்டிய அன்பும், பரிவும் எத்தனை ஆண்டுக் காலமானாலும் எங்களால் மறந்துவடக்கூடிய ஒன்றல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவர்கள் தமிழ்நாட்டினுடைய அரசியல் விமர்சனங்களை மாத்திரமல்ல, இந்திய ப்பெருநாட்டுக்கான அரசியல் கருத்துக்களை மாத்திரமல்ல, அனைத்துலகத்திற்குத் தேவையான கருத்துக்களை எல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். அனைத்து உலகத்திலும் பிரச்சினைகள் எழுகிற நேரத்தில் அதைப்பற்றி இராஜாஜி அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று உலகம் கர்மையாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தது என்று சொன்னால் யாரும் அதை மறுத்துவிட முடியாது. அப்படிப்பட்ட பெருந்தகையாளர் இன்று நம்மிடத்தில் இல்லை என்பது பெரும் குறை. பெரியவர்கள் மறைந்து விடுகிறார்கள் என்றாலும், அவர்கள் தங்களுடைய கொள்கைகளால், கோட்பாடுகளால், பண்பால், பழக்க வழக்கத்தால், பழகுகின்ற எளிமை, இனிமை ஆகியவற்றால் என்றென்றும் நம்முடைய உள்ளங்களிலே நிறைந்து விடுகிறார்கள்.

அவர்களுக்கு நினைவாலயம் ஒன்று எழுப்புவது குறித்தும், சிலை அமைப்பது பற்றியும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். வருகிற 15-ம் நாள் அன்று இந்தியாவின் குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் கிண்டியில், கவர்னர் மாளிகைத் தோட்டத்தில், காந்தியடிகள் மண்டபத்திற்கு அருகாமையில் இராஜாஜி அவர்களுடைய நினைவாலயத்திற்கான அடிக் கல்லை நாட்ட இருக்கிறார்கள். அந்த நினைவாலயத்திலே இராஜாஜி அவர்களுடைய திருவுருவச் சிலையும் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. அதற்கான அடிக்கல் நாட்டு விழாவும் அன்றைக்கே நடைபெற இருக்கிறது. அவர்கள் பிறந்த இல்லம் ஓசூரில் தோரப்பள்ளி என்ற இடத்தில் இருக்கிறது. அந்த இல்லத்தை அரசு வாங்கி மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களின் நினைவுச் சின்னமாக ஆக்கும் முயற்சிகளிலும் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை அரசு வாங்குகிறது என்று கேள்விப்பட்டு, உரியவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அதிக விலை தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் அது இராஜாஜி அவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னமாக அமைவதால் தகுந்த அக்கறை காட்டுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இராஜாஜி அவர்கள், தமிழகத்திற்கு, இந்தியாவுக்கு, அனைத்து உலகத்திற்கு வழிகாட்டியாக இருந்தார்கள். இங்கு பேசிய பலரும் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவிலக்குப் பிரச்சினையில் இராஜாஜி அவர்கள் காட்டிய தீவிரத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் தீவிரத்திற்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில், மரியாதை செலுத்துகின்ற வகையில் தமிழ்நாட்டில் மாத்திரமல்ல, அகில இந்தியாவிலும் மதுவிலக்குக் கொள்கையைக் கொண்டு வருவார்களானால், இந்திய அரசு அந்த முயற்சியிலே ஈடுபடுமானால் அதற்கு முதலில் கை கொடுக்கின்ற அரசாக நம்முடைய தமிழக அரசு இருக்கும் என்பதை இராஜாஜி அவர்களுடைய பெயரால் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த இரங்கல் தீர்மானத்திற்கிடையே நம்முடைய அருமை நண்பரும், இந்த மாமன்றத்தில் முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினருமாக இருந்த திரு. கோபால் அவர்களின் மறைவுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட இரங்கல் தீர்மானத்தின் மீதும் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கோபால் அவர்கள் மறைந்த பிறகு அவருடைய குடும்பம் எப்படி இருக்கிறது, குழந்தை குட்டிகள் எப்படிக் கஷ்டப்படுகின்றன, அவருடைய மனைவி ஆசிரியர் தொழில் செய்து குடும்பத்தை நடத்துகின்ற கஷ்டத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். கோபால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை, முன்னேற்றக் கழகத்தின் வாழ்க்கைக்கு எடுத்துக்காட்டு என்பதையும் இங்கு தெரிவித்து, அப்படிப்பட்ட அருமை நண்பர் கோபால் அவர்கள் இன்றைக்கு மறைந்துவிட்ட நிலையில் அவருடைய குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கான பொறுப்பை அரசின் சார்பாக இல்லாவிட்டாலும், கழகத்தின் சார்பாக நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் எடுத்துக் கூறி கோபால் அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் குடும்பத்தாருக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபம் தெரிவிக்கிறோம் என்று சொல்லுவதில் பொருள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதல் கூறிக் கொள்ளும் காரியமாகத்தான் அது இருக்கிறது. இராஜாஜி



[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 3]

அவர்கள் மறைவுக்காக இரங்கல் தெரிவிப்பதும், அனுதாபம் கூறுவதும் தனிப்பட்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு மட்டும் செய்யப்படுவது அல்ல. தமிழகத்தில் இருக்கும் எல்லா மக்களுக்கும், இந்தியப் பெருநாட்டில் இருக்கும் எல்லா மக்களுக்கும், இராஜாஜியின்பால் அன்பும், மதிப்பும் கொண்டு அனைத்துலக நாடுகளில் இருக்கும் அரசியல் மேதைகளுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டிய, அனுதாபமாகத் தான் அது இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து இந்த அளவில் அமைகிறேன், வணக்கம்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், பேரவை முன்னவர் அவர்களும், மற்றக் கட்சித் தலைவர்களும் மறைந்த இராஜாஜி அவர்கள் பற்றியும் மறைந்த திரு. கோபால் பற்றியும் இங்கே கருத்துக்களைக் கூறி இரங்கலைத் தெரிவித்தார்கள். இங்கிலாந்து நாட்டு பெட்ரண்ட் ரஸ்ஸல் அவர்கள் இருபெரும் வல்லரசுகளுக்கிடையே சமாதானம் நிலவ வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கூறி வந்தார். ரஸ்ஸலுக்குப் பின்னர் அந்தச் சமாதானப் பணியை ஓரளவுக்கு ஆற்றி வந்தவர் இராஜாஜி அவர்கள். அவர் தமிழகத்தில் பிறந்து, இந்திய அரசியலில் சிறந்து விளங்கிய பிறகு கடைசிக் காலம் வரை ஏறத்தாழ பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுக் காலமாக உலகப் பெருந் தலைவராக, உலகப் பெரும் தத்துவ ஞானியாக வாழ்ந்து வந்தார் என்பதைப் பெருமையோடு நினைவூட்டிக் கொள்கிறேன். அத்தகைய மூதறிஞரை இழந்து வாடும் அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு இப் பேரவையின் சார்பாக நான் என்னுடைய இரங்கலையும், ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக இந்த மாமன்றத்தில் உறுப் பினராகப் பணியாற்றிய கோவை மாட்டத்தைச் சேர்ந்த மதிப் பிற்குரிய கோபால் அவர்கள் எவ்வளவு எளிமையானவர், இனிமையானவர், அண்ணாவின் கொள்கைகளில் ஆழ்ந்த பற்றுள்ளவர் என்பது பற்றிப் பேசிய பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அறிஞர் அண்ணா கடைப்பிடித்த அமைதியை அப்படியே தம்முடைய உள்ளத்தில் ஏந்தி இந்த மாமன்றத்திலே பணியாற்றினார். அத்தகைய நண்பரை, தம்முடைய தொகுதி மக்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் நல்ல முறையில் பணியாற்றிய நண்பரை இந்த மன்றம் இழந்திருக்கிறது. அன்றை இழந்து வாடும்

1973 பிப்ரவரி 3] [போவைத் தலைவர்]

குடும்பத்தாருக்கும் நான் இப் பேரவையின் சார்பாக என்னுடைய வருத்தத்தையும், இரங்கலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த இரண்டு இரங்கல் தீர்மானங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் முகத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒரு நிமிடம் மவுனமாக எழுந்து நிற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எழுந்து ஒரு நிமிடம் மவுனமாக நின்றனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மறைந்த முதலிஞர் இராஜாஜி அவர்களுக்கும், திரு. பி. கோபால் அவர்களுக்கும் மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் இப் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகளை இன்று இத்துடன் முடித்துக் கொண்டு பேரவையை ஒத்தி வைக்கிறேன். பேரவை மீண்டும் 5--2--1973 திங்கட்கிழமை காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை முற்பகல் 11.45-க்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

### 3. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

#### A. Statutory Rules and Orders.

+ 1. Notification issued with G. O. Ms. No. 2026, Rural Development and Local Administration, dated the 25th September 1972, in regard to draft amendments to the rules relating to the reservation of appointments to the Backward Classes, Scheduled Castes and Scheduled Tribes in the services under Municipal Councils. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

+ 2. Notification issued with G. O. Ms. No. 2316, Rural Development and Local Administration, dated the 2nd November 1972, in regard to extension of term of office of the members of the Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board for a further period of one month from the 3rd November 1972. [Laid on the Table of the House under section 29 (3) of the Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board Act, 1959 (Tamil Nadu Act 18 of 1959).]